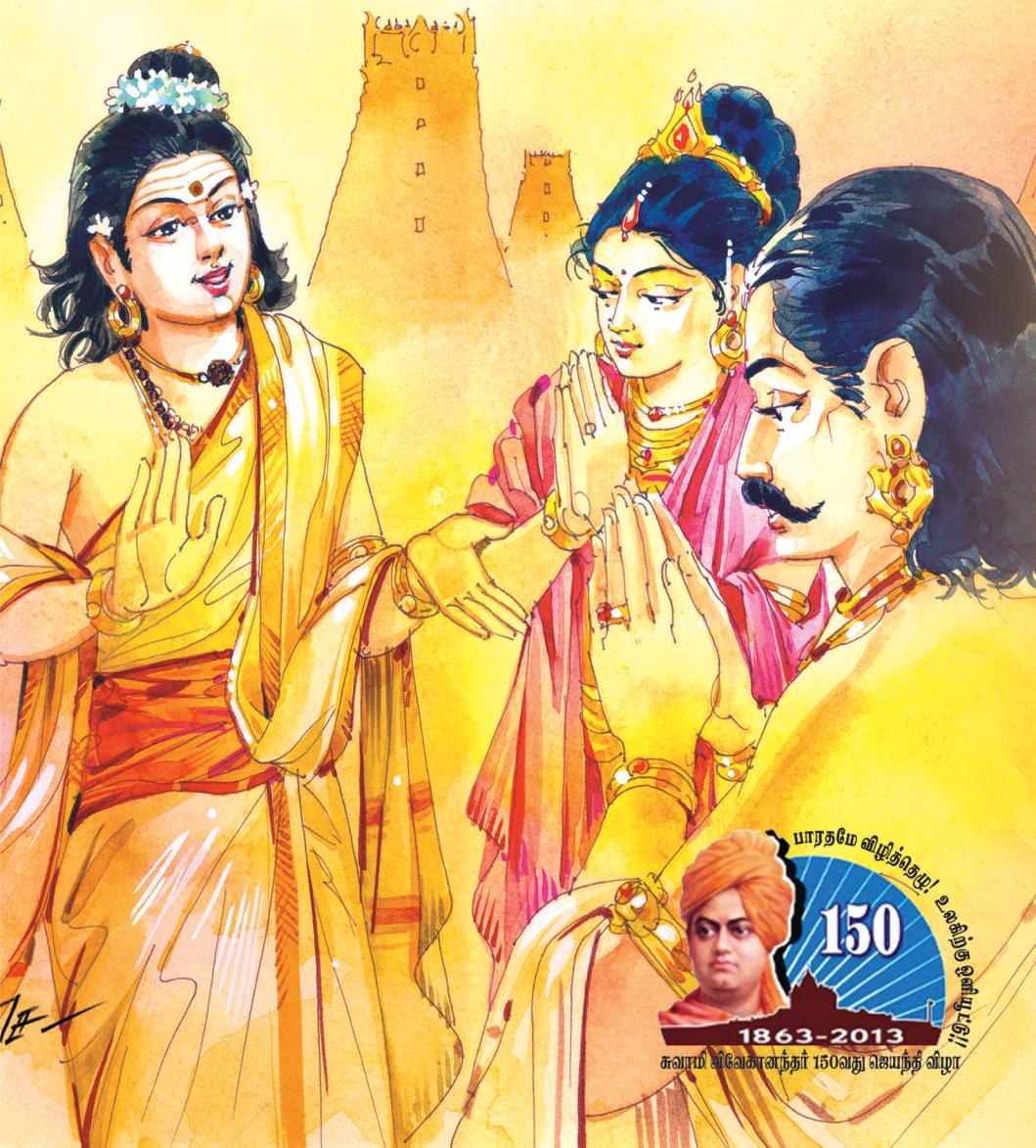


விவேகவாணி

ஜூன் 2012 - முரீந்தன - வைகாசி - ஆணி கல் 5114 ₹.7/-

திருஞானசம்பந்தர் - கண்பாண்டியன்





விவேகவாணி

விவேகானந்த கேந்திர மாத திதம்
விவேகானந்தபுரம், கன்னியாகுமரி - 629 702
வணக்கம்! வாருங்கள்!!

வெளியீடு அனுவகம்

விவேகானந்த கேந்திரம், 5 - சிங்கராச்சாரி தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005

அன்புள்ள வாசக நேயர்களுக்கு.

நமஸ்காரம்.

விவேகவாணியின் ஜென் - 2012 இதழின் அட்டைப் படத்தில் குரு சிங்ய பரம்பரைத் தொடரில் திருஞானசம்பந்தர், கண்பாண்டியன் ஆகியோரின் படங்களை வெளியிடுகிறோம். விரிவான கட்டுரையும் இவர்கள் தொடர்பின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்து விளக்குகிறது.

ஜென் 17 வறட்சி, பாலைவனமாதல் ஆகியவற்றை எதிர்த்துப் பணிபுரியும் உலக நாள். தண்ணீர் பற்றிய கட்டுரை, இவ்வளவு முக்கியமான வளத்தின் அவல நிலை பற்றிப் பேசுகின்றது.

சுவாமி விவேகானந்தருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வண்ணம் மாபெரும் விஞ்ஞானி ஒருவரின் வேதாந்தக் கட்டுரையை வெளியிடுகிறோம்.

வாசகர்கள் வாழ்வில் நலன்கள் பெருக இறையருளை வேண்டுகிறோம்.

ஜென் - 2012

இப்படக்கு,
இறைவன் பணியில்,
விவேகவாணி

தொலைபேசி: (044) - 28440042/28442843

ஈமெயில்: vkpt@vkendra.org

தவம் 28

ஜென் - 2012

சேவை - 2

தனிப்பிரதி ரூ. 7/-, ஆண்டுக்கந்தா ரூ. 75/-, இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ. 140/-, முன்றாண்டுச் சந்தா ரூ. 200/-, ஆயுட்சந்தா (10 ஆண்டுகள்) ரூ. 700/-, வளரிநாட்டு ஆண்டுச் சந்தா 20 டாலர்கள்.

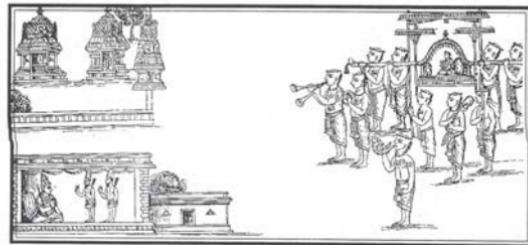
மாதும் ஒரு மந்திரம்

விவேகவாணியின் ஜூன் - 2012 இதழின் அட்டைப்படம் தீருஞானசம்பந்தர், கலன்பாண்டியன் இணையைச் சித்தரிக்கின்றது. நாட்டுக்கு நல்லது செய்த ஆண்மீகப் பெருமக்கள் வரிசையில் இம்மாதம் தீருஞான சம்பந்தரையும், கலன் பாண்டியனையும் சித்தரிக்கிறோம்.

ஓழாம் நூற்றாண்டில் மதுரையை ஆண்டு வந்த கலன்பாண்டியன் என்ற நெடுமாறன் சோழ, ராஜகுமாரி ஆகிய மங்கையர்க்கரசியை தீருமணம் செய்து

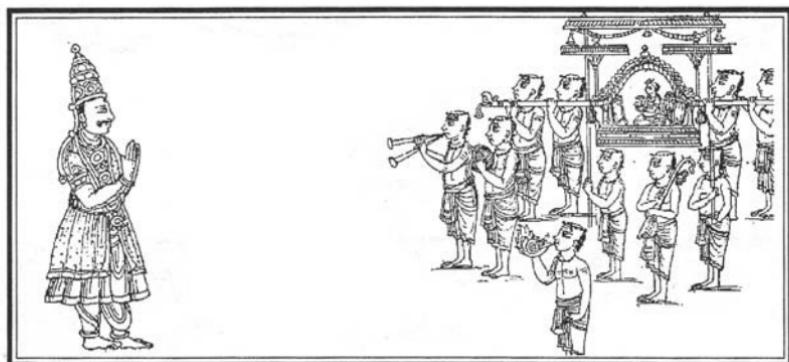
கொண்டான் காண்டான்.

அவனுடைய மந்தி ரி குலச்சிறையார் ஆவார். மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் வேத நெறியைப் பின்பற்றி மதுரையில் கோ வி ஸ் கொண்டிருக்கும் மீனாட்சி அம்மனையும், ஆலவாய்



அழகராம் சௌக்கநாதரையும் வழிபட்டு வந்தனர். ஆனால் கலன்பாண்டியனோ வேத நெறியில் இருந்து வழுவிப் புறசமயம் சேர்ந்தான். அன்றைய சமனை சமயம் இன்றைய சமனை சமயம் போல அன்பும், தவமும் நிறைந்து விளங்கவில்லை. அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி மக்களை மதம் மாற்றி வேத நெறியை அழிக்கும் மதமாக அது இருந்தது. ஆகவே மன்னன் புறசமயம் சேர்ந்ததும் நாட்டில் வேத நெறிக்கு இடைஞ்சல் உண்டாயிற்று. உள்ளம் வருந்திய மகாபக்ததயான மங்கையர்க்கரசி மந்திரியான குலச்சிறையாரை அனுப்பி வேதாரண்யத்தில் இருந்து தீருஞான சம்பந்தரை அழைத்து வரச்செய்தார். தீருஞான சம்பந்தர் சிவபெருமான் பார்வதியின் அருளால் குழந்தை பருவத்திலேயே இறைஅருஞும் கவித்திறனும், ஞான ஒளியும் கொண்டு தீழுந்தார். அவர் குலச்சிறையாரின் அழைப்பை ஏற்று பாண்டிய நாடு வர புறப்பட்டார். தீருஞான சம்பந்தரின் சமகாலத்தவரும், வயதில் மூத்தவருமான தீருநாவுக்கரசர், தீருஞான சம்பந்தர் வன்முறையாளர்களின் இடையில் போய் கீக்கிக் கொள்ள வேண்டாம் என்று எச்சரித்தார். அப்போது தான் தீருஞான சம்பந்தர் வேயறு தோளி பங்கள் என்று துவங்கும் பதினேரு பாடல்களைப் பாடனார். நவக்கிரகங்களின் தாக்கத்தினால் மக்கள் துன்புறாமல் காக்கும் பிரார்த்தனை இது என்று மக்களால் ஓதப்பட்டு வருகிறது.

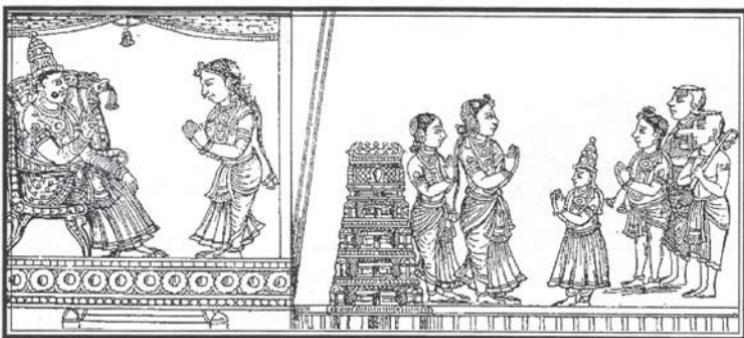
சின்னஞ்சிறு குழந்தையான திருஞானசம்பந்தர் மதுரையை நோக்கி நடக்கும்போது சில சமயம் அவருடைய தந்தையார் அவரைத் தோளில் தூக்கிக் கொள்வார். கும்பகோணத்தை அடுத்த பட்டஸ்வரம் என்ற ஊரில் இந்த ஞானக் குழந்தை வெயிலில் துன்புறுவதைக் கண்டு வாடிய சிவபெருமான் அவருக்கு முத்துப்பந்தல் ஒன்றைப் பரிசாக அருளி வெயிலில் இருந்து காப்பாற்றினார். அப்படி முத்துப்பந்தல் அருளிய தீனமே ஆனி மாதத்துத் தேய்பிறை ஏகாதசி ஆகும். இவ்வாண்டு அந்த நாள் ஜௌன் 15-ம் தேதி வருகிறது. மதுரை வந்தடைந்த திருஞான சம்பந்தர் மன்னனின் ஆதாரவின்மை, சமணரின் எதிர்ப்பு, மங்கையர்க்கரசி குலச்சிறை ஆகியோளின் தீவிர தெய்வ பக்தி இவற்றைச் சந்தீக்க நேர்ந்தது. திருஞானசம்பந்தர் ஆலவாய் அழகரை தொழுது திருநீற்றின் பெருமையைப் போற்றும் பாடல்களைப் பாடனார். சமணர்களுடன் அனல் வாதம், புனல் வாதம் ஆகியவற்றைச் செய்தார். இருதரப்பினரும் எழுதிய பாடல்கள் நதியில் போடப்பட்டன. திருஞான சம்பந்தர் எழுதிய பாடல்கள் நதியை எதிர்த்து சென்று திருவேடகம் என்னும் ஊரில் கரையேறின். மாற்றாளின் நூல்கள் நதியால் அதித்துக் கொண்டு போகப்பட்டன. இரு தரப்பினரும் எழுதிய பாடல்கள் தீயில் இடப்பட்டன. திருஞான சம்பந்தரின் பாடல்கள் மட்டும் நெருப்பால் அழியாது உயர்த்து நின்றன. மன்னனுக்கு உடல் நோவு வர திருஞானசம்பந்தர் திருநீற்றின் பெருமையால் மன்னனின் நோய் தீர்த்தார். அவனை வேத நெறிக்குக் கொண்டு வந்தார். பாண்டிய நாடு முழுவதும் வேதம் புத்துயிர் பெற்றது. உடல் வளைந்து இருந்த அம்மன்னன் அதுவரை கண்பாண்டியன் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தான். திருஞான சம்பந்தர் அருளால் அவன் உள்ளத்தின் கணவும், உடலின் கணவும் நிமிர்ந்து நின்ற சீர் நெடுமாறன் என்று அழைக்கப்பட்டான்.



பிற்காலத்தில் அவன் சமயப்பணிகள் பலவற்றை மேற்கொண்டான். திருநெல்வேலியை அடுத்த கங்கை கொண்டான் என்ற ஊரில் அவன் திருத்தி அமைத்த சிவாலயம் அவனைப் போலவே நிமிர்ந்து நின்றது. திருஞான சம்பந்தர் துன்புற்றோருக்கு உதவி செய்வதில் வல்லவர். அவர் பஞ்ச காலத்தில் சத்திரம் வைத்து மக்களுக்குச் சோறிட்டார். விவசாயம், நல்லாட்சி, பூஜைநெறி,

இசைத்தமிழ் இப்படி பல துறைகளில் அவர்நாட்டுக்கும், மொழிக்கும், சமயத்திற்கும் தொண்டு புரிந்தார். இக்கருத்துக்களை அவர் பாண்டிய மன்னனுக்கும் கூறினார். இவ்விதம் திருஞான சம்பந்தரின் திருப்பணியால் பாண்டிய நாட்டின் வரலாற்றில் மாபெரும் மாற்றம் வந்தது. திருஞான சம்பந்தர் பலப்பல சிவத்தலாங்களுக்குச் சென்று சிவபெருமானைப் பாடி அறநெறி தழைத்தோங்க அரும்பணி ஆற்றினார். அவர் பாடிய பாடல்கள் தேவாரமாக, தெய்வீகப் பாடல்களாகப் போற்றப்பட்டு முதல் மூன்று திருமுறைகளாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாண்டிய மன்னனின் வரலாற்றுக் குறிப்பு: திருஞான சம்பந்தர் மதுரை வந்து பாண்டிய மன்னனின் துயர் தீர்த்தது கி.பி 648-ஐ ஒட்டியது என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். அப்போது திருஞான சம்பந்தருக்கு பத்து வயது ஆகும். கி.பி 640 முதல் 670 வரை பாண்டிய நாட்டை மாறவார்மன் அரிகேசரி என்பான் ஆடசி புரிந்தான். அவன் துந்தை பெயர் சௌழியன் சேந்தன். இவனைச் சுந்தர பாண்டியன் என்றும் கூன்பாண்டியன் என்றும் திருவிளையாடற்புராணம் குறிப்பிடுகிறது. சோழருக்கு உரிய தலைநகராகிய உறையூரை ஒரே பகலில் இவன் கைப்பற்றினான் என்று வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. சோழ மன்னனின் மகன் ஆடசி மங்கையர்க்கரசியை பாண்டியன் மனைந்து பகைமை ஒழிந்து உறவு கொண்டிருந்தான்.



இந்த மாறவார்மன் அரிகேசரி சமனைப் பற்று உடையவனாக இருந்து திருஞான சம்பந்தரால் சைவன் ஆனான். அவனுடைய உடல் கூடு எனும் வெப்பு நோயும், கூனும் தீர்ந்தன. பிறகு அவன் நின்ற சீர் நெடுமாறன் என்று அழைக்கப்பட்டான். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இதனை நிறைகொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி, வென்ற நின்ற சீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று புகழ்கிறார். இந்த நின்றசீர் நெடுமாறனின் மகன் தான் கோச்சடையன் ரணதீர்ண் என்பவன். இவன் கி.பி 670 முதல் 710 வரை பாண்டிய நாட்டை ஆண்டான்.

வேதத்தின் உட்பொருள்

பிரணவம் எனும் ஓம்காரம் [255]

ஷண்டுக்ய உபநிஷத்

கெளடபாதுரின் காரிகை

காரிகை:

நிவருத்தே: ஸர்வது: க்காணா மீசான: ப்ரபுரவயய: /

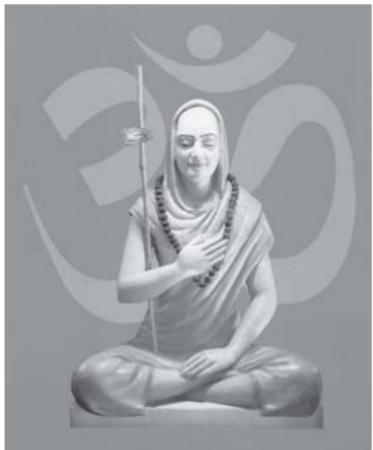
அத்வைத: ஸர்வபாவானாம் தேவஸ்தூர்யோ விபு: ஸ்மருத: // (10)

அழியாத, சௌலவிட்டுத் தீராத அத்வைதமாகிய ஒன்று ஒருவரே) ஈசவர், ஆள்பவர் கட்டளை இடுபவர் - துன்பங்களனைத்தையும் ஒழித்துக் கட்டும் விஷயத்தில் அவரே உத்தரவு போடுபவர்; ஒளிமிகு து ரீ ய மா ன து,

இருப்பதனைத்திற்கும் தோற்றுவாயானது; அது அனைத்தையும் ஊடுருவி நிற்பது சர்வதுக்காணாம் - விச்வம், தைஜஸம், பிராஜஞம் இவற்றால் குறிப்பிடப்படும் துக்கங்கள் அனைத்தையும் நிவருத்தே = ஒழிக்கும் விஷயத்தில், ஆத்மாவாகிய தூரீயமே - ஈசான: கட்டளையிடுபவர் ஆவார். ப்ரபு எனும் சொல் ஈசனை விளக்குவது. அவரே, துன்பத்தை நிறுத்த, உத்தரவு போடவல்லவர். அவரைப் பற்றிய ஞானத்தால் துன்பம் தீரும். அவர் அவ்யய - சௌலவிட்டுத் தீர்க்க முடியாதவர். அவர் தம் இயல்பில் இருந்து மாறாதவர். அது ஏன்? ஏனெனில் அவர் அத்வைத, இரண்டற்றவர், தேவ - ஒளியடையவர், தூரீய ஸ்மருத:

நான்காவதென்று கருதப்படுகின்றார். ஸர்வபாவானாம் இருப்பதனைத்திற்கும் விபு: தோன்றுமிடம் தோற்றுவாய் ஞாயித்தை விபு: என்றது பல்வித அவத்தை நிலைகள் அதில் இருந்து தோன்றியதால்

தூரீயத்தின் உண்மை இயல்பை நீர்ணயம் செய்ய விச்வம் முதலியவற்றின் பிறப்புப் பொது இயல்புகளும், தனிச்சிறப்பியல்புகளும் கருதப்படுகின்றன.



காரிகை:

**கார்ய காரண புத்தள தாவிள்யேதே விச்வதைஜஸளா /
ப்ராஜ்ஞு: காரண புத்தள்து தவளா தெள தூர்யே ந ஸித்யத: (1)**

காரணம் விளைவு ஆகியவற்றால் விச்வம், தைஜஸம் ஆகிய இரண்டும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. (நிரப்பந்தீக்கப்பட்டுள்ளன). இவ்வாறு கருதப்படுகின்றது. ப்ராஜ்ஞும் காரணத்தால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. தூரீயத்தில் இந்த இரண்டும் இருப்பதில்லை.

கார்யம் - உண்டாக்கப்பட்டது, விளைவு, காரணம் = செயல்படுவது, காரண நிலை (அவத்தை) விச்வமும் தைஜஸமும் காரியம் காரணம் இவற்றால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விதை, கனி, என்ற நிலைகளில் சிக்குண்டிருக்கின்றன. ஒன்றில் சத்தியத்தைனக் காண்பதில்லை, இன்னொன்றில் தவறாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால் பிராஜ்ஞா என்பது, காரண அவத்தை ஒன்றினால் மட்டுமே தளைக்கப்பட்டுள்ளது. சத்தியத்தை, உண்மை நிலையை காணாமல் இருப்பது, மட்டுமே பிராஜ்ஞா என்ற நிலையை ஏற்படுத்தும் காரணம் ஆகும். ஆகவே, காரணம் விளைவு என்ற இரண்டும் வாஸ்தவ நிலையை, உண்மை நிலையை காணாதிருத்தல், தவறாகக் காணுதல் இரண்டும் தூரீயத்தை ந ஸித்யத: இருப்பதில்லை. அதாவது அவை இருப்பது தூரீயத்தில் இயலாது.

காரிகை:

**நாத்மானம் ந பராஞ்சைவ ந ஸத்யம் நாபி சான்ருதம் /
ப்ராஜ்ஞு: சிஞ்சன ஸம்வேதத்தி தூர்யம் தத் ஸர்வத்ருக் ததா // (12)**

ப்ராஞ்ஞன் தன்னையும் உணர்வதில்லை, பிறரையும் அறிவுதில்லை. உண்மையையும் அறிவுதில்லை. பொய்யையும் அறிவுதில்லை. தூர்யம் எப்போதையும் எல்லாவற்றையும் காணகிறது. சாட்சியாக இருக்கிறது.

இங்கு பிராஜ்ஞன் காரண நிலையால் தளைக்கப்பட்டு, எல்லைக்குட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. தூரீயத்திற்கு, சத்தியத்தைக் காணாமல் இருத்தல் தவறாகக் காணுதல் என்ற தளைகள் இருக்கவே முடியாது என்றது எப்படி? விச்வம் தைஜஸம் போலன்றி பிராஜ்ஞன் எதையும் அறிவுதில்லை. புறத்தே இருக்கும் துவைதம் இருமை, ஆத்மாவக்குப் புறம்பானது, அறியாமை விதையில் இருந்து முளைத்தது எதையும் பிராஜ்ஞன் காணபதில்லை! ஆகவே அவன் உண்மைநிலையை காண்பதில்லை எ னு ம் அ ஞ் ஞா ன கி ரு ட் டி ல் தளையுண்டிருக்கின்றான். அந்த 'காணாநிலை'





தான் தவறாகக் காணும் நிலையின் விதையாகும். தூரீயம் எப்போதும் அனைத்தையும் காண்பது. சாட்சியாக இருப்பது. இருப்பதனைத்தையும் தூரீயத்தைத் தவிர வேறில்லை. ஆகவே தூரீயத்தில் சத்தியத்தைக் காணாத அறியாமையின் விதைகள் இல்லை. ஆகவே தூரீயத்தில் தவறான பார்வை பார்வை இன்மையில் இருந்து விளைவது) இல்லை. எப்போதும் ஒளிரும் கூரியனில் எதிரிடையான இருட்டோ, வேறெந்த ஒளியோ கிடையாது. இது வேத மந்திரத்தால் கூறப்பட்டுள்ளது. ‘சாட்சியின் பார்வை’ ஒருபோதும் இல்லாமல் போய்விடாது (பிரு IV iii 23) தூரீயம் ஸர்வ த்ருக் அனைத்தையும் காண்பது எனப்படுகின்றது. எப்போதும் காண்பது, தூரீயம்தான் கணவிலும், விழிப்பு நிலையிலும் எல்லா உபிர்களிலும் இருப்பதால் அனைத்தையும் காண்பவராகத் தோன்றுகின்றது. உபரிஷத்தும் இதைத்தவிர வேறு சாட்சி கிடையாது (பிரு III viii - 1) எனகின்றது.

காரிகை:

துவைதஸ்யாக்ரஹணம் துல்யமுபயோ: ப்ராஜ்ஞ தூர்யயோ: பீஜ நித்ராயத: ப்ராஜ்ஞ: ஸாச தூர்யே ந வித்யதே (13)

ப்ராஜ்ஞா, தூரீயம் இரண்டிலும் துவைதத்தை (இருமையைக்) காணாதிருப்பது, பொதுவாகும். ப்ராஜ்ஞாவில் உறக்கமாகிய காரண நிலை இணைந்திருக்கின்றது. தூரீயத்தில் அவ்வறக்கம் இருப்பதில்லை.

வேறெந்தத் தோற்றுவாய் (மூலத்தில்)-இல் இருந்தாவது, ஜயம் தோன்றினால் அதனை விலக்கவே இப்பாடல் எழுந்தது. “‘துவைத இருமையைக் காணாமல் இருப்பது ஒன்றுபோல் இருக்க, ப்ராஜ்ஞா மட்டும் ஏன் காரணத்தினால் தலைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்? தூரீயம் ஏன் தலைக்கப்படவில்லை?’”

இந்த ஜயம் எழுந்தால் அதனை இப்பாடல் விளக்குகின்றது. ஏனெனில் ப்ராஜ்ஞாவில் உறக்கத்தில் வாஸ்தவ (உண்மை) நிலையைக் காண்பது இல்லை. இதுவே பல்விதத் தன்மையைக் காண்பதீன் விதையாகும். ப்ராஜ்ஞாவால் காரண நிலையாகிய உறக்கம் இருக்கின்றது. அந்த உறக்கம் தூரீயத்தில் இல்லை. ஏனென்றால் தூரீயம் எப்போதும் சாட்சியாக இருந்து காணகின்றான். அதுவே அதன் இயல்பு. ஆகவே தூரீயத்தின் காரண நிலையால் ஏற்படும் தலை கிடையாது. இதுவே அதன் நோக்கம், கூறவந்த பொருள்.

காரிகை:

ஸ்வப்ன நித்ரா யுதா வாத்யெள ப்ராஜ்ஞஸ்வப்ன நித்ரயா /
ந நித்ராம் நெவ ச ஸ்வப்னம் தூர்யே பச்யந்தி நிச்சிதா: (14)

முதல் இரண்டிலும் கனவும் உறக்கமும் இணைந்துள்ளன. ப்ராஜ்ஞாவில் கனவற்ற உறக்கம் இணைந்திருக்கின்றது. நிச்சயமான உறுதி கொண்ட மனிதர்கள் தூர்யத்தில் கனவையோ உறக்கத்தையோ காண்பதில்லை.

கனவு நிலையில் தவறான பார்வை இருக்கின்றது. கயிறு பாம்பாகக் காணப்படுகின்றது. நித்திரையாகிய உறக்கம் இருட்டானது என்று பேசப்படுகிறது. அதில் வாஸ்தவ நிலை காணப்படுவதில்லை. விச்வம், தைஜஸம் என்பவற்றில் கனவும் உறக்கமும் இணைந்துள்ளன. ஆகவே அவை காரண காரிய நிலைகளினால் தளைக்கப்பட்டவையாகக் கூறப்படுகிறன. (காரிகை I 11) ப்ராஜ்ஞாவோ உறக்கம் ஒன்றினால்தான் தளைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கனவு இல்லை. ஆகவே ப்ராஜ்ஞன் காரண நிலையால் தளையுண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றான். நிச்சித, பிரம்மத்தை அறிந்த உறுதி கொண்டவர்கள், தூர்யத்தில் இவை இரண்டையும் காண்பதில்லை. ஏனெனில் அவையிரண்டும் தூர்யத்துடன் ஒப்பிடுகையில் இருட்டும், சூரியனும் போன்றவை. எதிரெதினான இயல்புடையவை. ஆகவே தூர்யம் காரிய காரண நிலைகளால் கட்டுண்டு இருப்பதில்லை என்று கூறப்பட்டுள்ளது. தூர்யத்தில் ஒருவர் உறுதியாகப் பற்றி நிற்கும்போது!

காரிகை:

**அன்யதா க்ருஹ்ணத: ஸ்வப்னோ நித்ரா தத்தவமஜானத:
விபர்யாஸே தயோ: கவிஞே தூர்யம் பதமச்னுதே // (15)**

கனவு என்பது தவறாகக் காணபவனுக்கு உரியது. உறக்கமோ உண்மையை (வாஸ்தவ நிலையை) அறியாதவனுக்குரியது. இவ்விருவரின் இவ்விரு தவறுகள் விலக்கப்பட்டால் தூர்ய நிலையை ஒருவன் எட்டுகிறான்.

(விச்வமும் தைஜஸமும் ஒரு காரணம் ஆக, ப்ராஜ்ஞா இன்னொன்றாகிறது) இதனால் தான் ‘இவ்விரண்டின்’ என்ற இரண்டு எண் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது)

ஸ்வப்னம் = கனவு வருகிறது க்ருஹ்ணத அன்யதா = தவறாகப் புரிந்து கொள்பவருக்கு, கயிற்றில் பாம்பைக் காணபவருக்கு, கனவு விழிப்பு நிலைகளில் (ஒருவர் தவறாகக் காணகிறார்) நித்ர = உறக்கமானது அஜானத தத்தவம். தத்துவத்தை உண்மையை உணராதவனுக்கு வருகின்றது. உண்மையைக் காணாமல் இருப்பது முன்று நிலைகளிலும் சமமாகவே இருப்பதாகும். கனவும் உறக்கமும் விச்வம், தைஜஸம் இரண்டிற்கும் பொதுவான அம்சம் ஆகும். அவை

ஒன்றாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டிலும் உறக்கம் என்பது இரண்டாந்தர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததே! ஏனெனில் தவறான பார்வை முக்கியமாக உள்ளது. இவ்விரண்டு நிலைகளிலும் ஏற்படும் தவறு, கனவுக்குச் சமமாகக் கருதப்படுகின்றது. மூன்றாவது நிலையிலோ தவறானது உறக்கம் ஒன்றின் வடிவையே ஏற்கிறது. உண்மையைப் பார்ப்பதே (இரங்கு) இல்லை. ஆகவே (துயே) இவ்விரண்டினுள் (1. விச்வ, தைஜஸம், 2. பிராஜ்ஞா) காரணம், விளைவு எனும் இரண்டில் இருப்பவற்றுள் விபர்யாஸே - இரண்டு தவறுகளான தவறாகக் காணுதல், காணாதிருத்தல் ஆகியவை காரண, விளைவு நிலைகளில் இருவிதத் தலைகளை உண்டுபண்ணுகின்றன. அவை கூட்டேன = பரம சத்தியத்தைக் கண்டவுடன் அழிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. அப்போது ஒருவர் (தூரீயம்பத) தூரீய நிலையை (அச்சுதே) அடைகின்றார். கூறவந்ததென்ன? அவர் இருவிதத் தலைகளைக் காண்பதில்லை. அவர் தூரீயத்தில் நிலைத்திருக்கின்றார்.

புனித மந்திரம் ஆகிய ஓம் பற்றி சுவாமி ராமதீர்த்தர் சூறியது

பெரும்பான்மையினர் ஆற்றும் பணிப்பங்கு: அமெரிக்கர்னும், ஜேரோப்பியர்களும் எல்லாவற்றையும் பெரும்பான்மையினரின் நோக்கில் இருந்து

காண்கிறார்கள். அப்படியானால் கனவு நிலையினரும் ஆழந்த (கனவற்ற) உறக்க நிலையினரும் கூட வாக்கு அளிக்க வேண்டும் அல்லவா? விழிப்பு அனுபவத்தீன் அடிப்படையில் கனவும் சுமுத்தியும் உண்மையல்லாதவை எனில், கனவு, சுமுத்தி நிலையில் அதிகாரமும் அத்தகையதே! நிரந்தர சுமுத்தி நிலையில் செடி, கொடிகள் இருக்கின்றன. நிரந்தரக் கனவு நிலையில் மிருகங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு நீங்கள் காணும் உலகம் முற்றிலும் வேறாகத் தோன்றும். அவற்றின் அனுபவங்களையும் கணக்கில்

கொள்ளுங்களேன்! ஏறும்பின் பார்வையில், தவளையின் பார்வையில், ஆந்தையின் பார்வையில், யானையின் கண் பார்வையில் நோக்கினால் பொருள்கள் நீங்கள் காண்பதில் இருந்து மிகவும் வேறுபட்டுக் காட்சி அளிக்கும். ஆனால் நீங்களோ, மனிதனின் அனுபவங்கள் மட்டுமே கருதப்படவேண்டும், விழிப்புலகீன் விழிப்பு அனுபவங்கள் மட்டுமே உண்மை என்று கருதப்படவேண்டும், எனக்கீற்கள். பரிபூரண மனிதர்கள் அனைவருடைய அனுபவங்களைச் சரியாக நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டால், தீடமானதாகத் தோன்றும் இவ்வுலகம் சத்தியமானது அன்று என்று உங்களுக்கு நம்பிக்கை

ஏற்படும். இது எப்படி என்று நீங்கள் கேட்கலாம்! விஞ்ஞானிகள் தத்துவ வாதிகள், ஹரக்ஸ்லீக்கள், ஸ்பென்ஸர்கள் விழிப்புலகத்தின் சத்தியத்தை வற்புறுத்துகிறார்களோ! அவர்கள் அனுபவம் இவ்வுலகம் சத்தியம் அல்ல என்று எப்படிக் காட்டும்? கொஞ்சம் சிந்தியுங்கள். அவர்கள் மிகவும் சிறந்த முறையில் சிந்திக்கும்போது அவர்களை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா அல்லது அவர்கள் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும்போதா? அவர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதோ குறட்டை விடுக் கொண்டிருக்கும் போது, கறும் கருத்துக்களை நீங்கள் ஏற்க மாட்டார்கள். எந்த நிலையில் இந்த மகத்தான் எழுத்தாளர்கள் தன் சிறப்பை எல்லாம் காட்டி நன்கு வேலை செய்கின்றார்கள்? அவர்களிடம் இருந்து அறிவானது வெளிப்பட்டுப் பீச்சிடும் போது அவர்களை நீங்கள் அவர்கள் சிறப்பாக வேலை செய்கிறார்கள் என்பீர்கள்; அவர்களை மரியாதை செய்து நம்பலாம், வணங்கலாம் என்பீர்கள். அந்த மிக உயர்ந்த அவத்தையில் அவர்களிடம் செல்லுங்கள். அவர்களுடைய உடலின் ஒவ்வொரு மயிர்க்காலிலும், ஒவ்வொரு தோல்முடியிலும் இருந்து இந்த உலகு உண்மையல்ல அத்வைதுமே சுத்யம் என்ற அறிவு கசிகிறதா இல்லையா? அந்த நிலையில் நான் - நீ என்பதெல்லாம் இல்லை. இரட்டை துவைதும் இல்லை. பல்விதத்தின்மை இல்லை. தனிநபர் இல்லை, படைப்புலகம் இல்லை. காணும் உலகம் முழுவதும் உருகி ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அந்தச் சிந்தனையாளர், மனம் முழுவதுமாகக் குவிந்த ஒருநிலையில் இருக்கின்றார். மனமிழந்த ஒரு நிலையில் இருக்கின்றார். ஒரு பரிசுரண நிலையில் இருக்கின்றார். அந்த நிலையில் அறிவெல்லாம் அவரிடம் இருந்து இயல்பாகக் கசிந்து கொண்டு இருக்கிறது. அந்த நிலையில் சூரியனிடம் இருந்து ஒளி வீசுவதுபோல அந்த அறிவாளியிடம் இருந்து, அறிவு ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்த நிலையில் இருக்கும்போது அவர் சொற்பொழிவு ஆற்றுவதில்லை! அந்த நிலையில் இருந்து அவர் வெளியே வரும்போது பேச்சும் எழுகிறது. கண்டுபிடிப்புகளும், மென்மையான உயர்ந்த எண்ணங்களும் அவரிடம் இருந்து வெளி வருகின்றன. மகத்தான் சிந்தனையாளர்கள் மிக உச்சநிலையில் இருக்கும்போது, அவர்களுடைய உண்மையான அனுபவங்கள் உலகம் உண்மையல்ல என்பதை உணர்த்துகின்றன. நாம் சிந்திக்கிறபோது என்ன செய்கிறோம்? சிந்திக்கிற போது ஒரு விஷயம் பற்றி நிழல்து நிற்கின்றீர்கள். ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டு பிற அனைத்தையும் தவிர்க்கின்றீர்கள்! உங்கள் சக்திகளும், திறன்களும் வந்து கிணைந்து நிற்கின்றன. மனம் அக்கருத்தால் ஊட்டுருவி நிறைந்து நிற்கின்றது. விளைவு என்ன என்றால் அக்கருத்து மறைந்து பரமப் பிரஜ்ஞை உண்டாகின்றது. அந்தப் பரமப் பிரஜ்ஞைதான் அறிவு அனைத்துக்கும் ஊற்றுக்கண், தோற்றுவாய்.

நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டு நிலைபெற்ற மனோதத்துவ விதி ஒன்று உண்டு. ஒரு பொருளைப் பற்றிய பிரஜ்ஞை உண்டாவதற்கு, அதனருகில் வேறு ஒரு பொருள் இருக்கவேண்டும். மனத்தில் ‘இருமை’ இல்லாதபோது,

புறப்பொருள் உணர்வு அனைத்தும் ஓய்ந்துபோய், தெய்வீக உற்சாக நிலை எட்டப்படுகிறது.

உண்மையான ஆத்மா: டென்னிசன், டென்னிசன் பிரபு பற்றிய எல்லாச் சிந்தனைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவராக இருக்கும்போதுதான் அவர் கவிஞர் டென்னிசன் ஆகின்றார். பெர்க்லே எடுத்துக் காப்புரிமை இல்லாத, உண்மை இல்லாத உடைமை இல்லாமல் இருக்கின்ற போதுதான் சிந்தனையாளர் பெர்க்லேயாக ஆகிறார். வாழ்க்கை வரலாற்று ஆசிரியர் வருணிக்கும் ஆளுமையையிட ஹ்யூம் மேலமூழ்போது தான், அவர் தத்துவவாதி ஹ்யூம் ஆகிறார். வரலாற்று ஆசிரியர் கூறும் ஹக்ஸலிக்கு மேல் எழும்போது மட்டும்தான் விஞ்ஞானி ஹக்ஸலியாக அவர் பிறக்கிறார்.

மகத்தான், அற்புதமான பணி எதையும் நாம் செய்து விட்டால் அதற்கான பெருமை / உரிமையைத் தான் கொண்டாடுதல் அசட்டுக் குற்றமாகும். ஏனைனில் அப்பணி செய்யப்படும்போது, உரிமை/பெருமை கொண்டாடும் அகம்பாவமானது, முற்றிலும் இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. அது இருந்திருந்தால் அச்செயலின் அழகே நாசமாகி இருக்கும். “நான் செய்கிறேன்” எனும் பிரஜனாகு உணர்வு, முற்றிலும் அங்கு இல்லை. அந்தச் சாதனை, இறைவனிடம் இருந்து தானே முற்பட்டு வெளிவந்தது. இந்தப் பெருமக்கள், சிந்தனையாளர்கள், மாபெரும் எழுத்தாளர்கள் யாராக இருப்பினும், அவர்கள் விஷயங்களை எடுபோட்டுக் கூறுவதைக் கேட்போம், பார்ப்போம். அவர்கள் மிகச்சிறப்பாகப் பணிபுரிகின்ற தருணத்தில் அவர்கள் அபிப்ராயத்தைக் கேட்போம். அவர்கள் தங்கள் செயல்கள் மூலம், தங்கள் தோலின் ஒவ்வாரு துவாரம் மூலம் சொற்பொழிவுகள், உபதேசம் செய்து அவர்கள் கூறுவது என்னவென்றால், இந்த உலகம் அசத்தியமானது என்பதே. செயல்கள், சொற்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக உரத்துப் பேசுகின்றன (என்பது பழமொழி) போர்க்களத்தில் மாபெரும் போராளிகளையும், மாவீரர்களையும் நாம் காண்கின்றோம். அவர்கள் தொடர்ந்து போர் செய்யும்போது, தங்கள் ஆளுமையின் உச்ச நிலையில் இருக்கின்றனர். அவர்களைச் சுற்றித் துப்பாக்கிக் கண்டுகள் அப்பாற்று, விரைந்து பறக்கின்றன. இங்கே ஒரு குண்டு, அங்கே ஒரு காயம், உடலில் இருந்து ரத்தும் பெருக்கிறது. இருப்பினும் அவர்கள் தொடர்ந்து முயன்று போரிடுகின்றார்கள். அவர்கள் உடல்கள் துண்டுதுண்டாகக் கிழிக்கப்படும்போதும் அவர்கள் தொடர்ந்து போர் செய்கின்றனர். அந்த நிலையில் அவர்களுடைய வலி ஒரு வலியே இல்லை அவர்கட்டு. ஏன் ஏனில் உண்மையில் நடைமுறையில் அவர்களுடைய உடம்பு உடம்பே இல்லை! வெளி உலகம் உலகமே இல்லை! சக்தியின் பாரிபாலையில் பேசினால், அவர்கள் உடம்பையும், உலகையும் பொய்யாக்குகின்றார்கள். இவ்விதத்தில் நெடப்போலியன், வாழிங்டன், வெல்லிங்டன் ஆகியோரும் பிறரும் தங்கள் செயல்கள் மூலம் உங்களுக்குச் சொல்லுவதென்ன? அறிவைக் குறைத்து மதிப்பிட்டாலும் அவர்கள் சொல்வதென்ன? அவர்கள் கூறுவதெல்லாம் உண்மையான ஆத்மாவானது,

சக்திமயமானது. அது அழுத்தம் திருத்தமாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும்போது, இவ்வுலகம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. உண்மையான ஆத்மாபரிபூரண அறிவுவடிவினது, சக்தி விசை வடிவினது. அது ஒன்றே ஆழந்த சக்தியம். அதற்கு முன்னால் இவ்வுலகம் சக்தியம் என்ற தோற்றம் உருகி மறைந்து போய்விடுகின்றது. ஒரு போர்வீரனின் புஜங்கட்டு வலியை உட்டுவது எது? சக்தியமான ஆத்மா எனும் ஆழந்த, தீவிரமான திடமான, கெட்டியாகப் பிடித்திருக்கும் உண்மையுடன் ஒன்றிணைந்து விடுவதே, அவனுக்கு பலம்தருகிறது. மனத்திற்கு இவ்வளவு புதிய கண்டுபிடிப்புக்களையும் ஆராய்ச்சி முடிவுகளையும் யோசனையாகக் கூறுவது எது? அறிவு அல்லது மனம் குறுகிய காலத்திற்கு, திடமான, ஆழந்த சக்தியமான உண்மையான ஆத்மாவில் உறிஞ்சப்பட்டு விடுவதால்தான்! அந்த சக்தி ஆத்மனே இறைவன்! அதுதான் உண்மையான நீங்கள்! நீங்கள்தான் நீங்களேதான் வாஸ்தவம் - உண்மை நிலை! உலகின் பிரபஞ்சக்தின் ஒளி நீங்களேதான். தெய்வத்தின் தெய்வம் நீங்களேதான் புனிதங்கட்டுள் புனிதம், உயர்ந்தவற்றுள் உயர்ந்தது நீங்கள் தான்.

நீங்கள் வருடம் ஆணி மாதத்து வரிந்தும்

பண்டிகைகள்

2012 ஜூன் 15 முதல் ஜூலை 15 வரை



ஜூன் - 15 யோகினி ஏகாதசி, கபீர்தாஸர் ஜன்மதினம், பட்டஸ்வரம் முத்துப்பந்தல், **16** - சனிப்பிரதோஷம், **17** - உலக, பெருங்கடல் தினம், பாலைவனமாதல், வறட்சி இவற்றை எதிர்த்துப் போரிடும் நாள், **18** - ஜான்சிராணி லட்சமிபாய் உபிர்த்தியாகம் செய்த நாள், **19** - தந்தையர் தினம், **20** - மகாகவி காளிதாசர் பிறந்தநாள், உலக அகதிகள் தினம், **21** - ஓடிசாபூரி ஜகன்னாத் ரதயாத்திரை, பூமியின் வடக்குப் பகுதியில் அதிக நீளமான நாள் - உலக சங்கீத தினம், **23** - ஜ.நா. சங்க பொதுச்சேவை தினம், **24** - மாணிக்கவாசகர் குருபூஜை, **26** - ஆனித் திருமஞ்சனம் சிதம்பரம் நடராஜர் அபிஷேகம், போதை மருந்து பயன்பாடு, சட்ட விரோத போதை மருந்து கடத்தல் எதிர்ப்பு தினம், சித்திர வதைக்கு உள்ளானோர் ஆதரவு உலக தினம், **27** - பங்கிம் சந்தீர் பிறந்த நாள், **30** - சாதுர்மாஸ்ய விரதம் ஆரம்பம், தேவசயனி ஏகாதசி.

ஜூலை - 2 பன்னாட்டு கூட்டுறவு தினம், உலக, விளையாட்டுப் புத்திரிக்கை தினம், **3** - வியாஸ பூஜை, குருபூர்ணிமை, **4** - சுவாமி விவேகானந்தர் மஹாசமாதி தினம், **5** - குருகோவிந்த சிங் பிறந்த நாள், **11** - உலக மக்கள் தொகை நாள், **14** - காமிகா ஏகாதசி, **15** - கே. காமராஜர் பிறந்த தினம்.

நசிகேதமன்றம்

அபின்யா, முகவூர், விருதுநகர் மாவட்டம்

1805) கடுமேயோகம், அகர்மல் என்றால் என்ன?

தனக்கு இயல்பாகக் கீட்டத்த பணியை முழுமையாகச் செய்து அதன் பலனை முற்றிலுமாக விட்டுவிடுவது கருமயோகம் ஆகும். தான் கருமம் செய்தோம் என்ற அகம்பாவத்தையும் விட்டுவிடவேண்டும். முழுமையான துறவிகள் ஒன்றுமே செய்யாமலே அனைத்தையும் செய்த நிறைநிலையை எட்டுவர். அது அகர்மம் எனப்படும். இது மிகக்கடினம் என்றும் இதில் விருப்பம் கொள்ள வேண்டாம் என்றும் பகவத்கீதை கூறுகிறது.

மீனா, அருப்புக்கோட்டை

1806) டார் டல்ஸ விடோக்கலூக்டுச் டெஸ்லுட் வாகனச்கலூக்டுச் சிடையில் எலுச்சுப்புட் வைத்து நூக்குவது ஏன்?

பழங்காலத்தில் பலி கொடுத்ததன் அடையாளமாக தற்காலத்தில் தேர்க்காய் உடைப்பது, பூசனிக்காய் உடைப்பது, எலுமிச்சம்பழும் நசுக்குவது கீவற்றைச் செய்கிறோம். நம் பயணத்தில் நமக்கு ஏதாவது ஆபத்து வருமானால் அதனை இந்த பலி மூலம் விலக்குவதாக நம்பிக்கை.

ஹு. ஜென்சியா, பெரிலோவன்பட்டி, தூத்துக்குடி மாவட்டம்

1807) கடவுள் என்ற வர்த்தை எப்படி தோன்றியது?

பரம்பாருள் அனைத்தையும் கடந்து அனைத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவராகவும், அதீதமாகவும், அனைத்துக்கும் உள்ளிருந்து உள்ளஞ்சையாகவும், செயல்படுவதாகக் கூறுவர். இவ்விரண்டு தன்மைகளையும் இணைக்கும் அழகான சொல் கடவுள் என்பது ஆகும். இவ்வளவு பெரிய தக்துவத்தை இவ்வளவு சுருக்கமான சொல்லில் கூறுவது உலகத்திலேயே தமிழில் மட்டும் தான் உள்ளது என்று கனிதி குமார் சாட்டர்ஜி என்ற மொழிஇயல் வல்லுனர் கூறியிருள்ளார். தேவாரத்திலும் இச்சொல் நிறைய கையாளப்பட்டுள்ளது. உள்ளும், புறமும் பரவி இருப்பவர் என்று பொருள்.

எல். முத்துலெக்ஷமி, கோவில்பட்டி

1808) ஞானிகள் அவதற புதூர்களை வீடு சீர்த்தவர்கள் டாகே?

கிருஷ்ண பரமாத்மா பகவத்கீதையில் ஞானிகள் தன் வடிவமே என்று கூறியிருள்ளார். இருப்பினும் கூட அவதாரங்கள் இறைவனின் விருப்பத்தால்

அவரே உகந்து ஏற்ற வடிவங்கள் ஆகும். ஆகவே அவதாரங்களைப் பிறரோடு ஒப்பிடுவதற்கு இல்லை. பெரும்பாலும் ஞானிகள் ஞான மார்க்கத்திற்கு முக்கீட்டு வம் கொடுத்திருப்பார்கள். அவதார புருஷர்கள் ஞானம், தருமம், யோகம், பக்தி, தீயவர்களை அழித்தல் போன்ற பலப்பல துறைகளில் மனித குலத்திற்குத் தொண்டாற்றி இருப்பார்கள். பகவத் கீதையின் ஏழாவது அத்தியாயத்தில் 18-வது பாடல் கூறுகிறது.

“யாவரும் சீரியர் ஆயினும் ஞானி என் உருவே இது என் கொள்கை யோகம் தனிலே நிறைவேறும் அவனோ மேல் கதியாம் எனைச் சானும்ரான்”



*True humanity lies

வி. ராமதாஸ், தரும ரசஷ்ண சமிதி, சென்னை

1809) இடையை அடுத்து, காட்டு விழாவில் ஞெணார்கள் தீடுகேக் கூடா இவடை, ஸலகாரங்கள், பட்டங்கள் ஞெல்வருநுக்குப் படைத்துக் கொண்டாகவார்கள். நான் தீடுகேக் கூடா இவடைால் ஸலகாரங்கள், பட்டங்கள் வைத்து வழுபாடு இயல்தேன். இலு இத்திலக்குத்தா? குட்டித்தா? குட்டித்தா? பாதிக்குமோ?



நம்முடைய தெய்வீக வழிபாட்டு நெறிகள் படிப்படியாக சாத்வீக வழிமுறைகளை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. வழிபாடு என்பது புனிதமானது என்பதால் அதில் அன்புக்கும், தூய்மைக்கும், கருணைக்கும் முக்கிய இடம் கொடுத்து வருகின்றோம். ஆகவே எருமைக் கடா, ஆட்டுக் கீடா, கோழி, பன்றி இவற்றைப் பலி கொடுக்கும் வழக்கம் படிப்படியாகக் குறைந்து வருகிறது. இன்னும் முழுமையாக மறைந்து விடவில்லை. இவற்றுக்கு

மாற்றாக பூசனிக்காலையை மண்வெடியால் வெட்டுதல், தேங்காய்கள் உடைத்தல், எவுமிச்சம்பழம், காவு கெடுத்தல் ஆகிய மாற்று ஏற்பாடுகள் வழிபாட்டில் இடம் பெற்று வருகின்றன. நம்முடைய கெட்ட எண்ணாங்கள் வெடித்து சிதறுவதைக் குறிக்கும். வண்ணம், பட்டாசு வெடித்தல், தேங்காலை வேகமாக உடைத்தல் ஆகிய வழிபாட்டு நெறிகளும் உண்டு. நாம் விரும்புகின்ற வேகத்தில் சமுதாயம் மாறாது. கற்றறிந்தவர்கள், தரும ஸ்தாபனங்களுடன் இணைந்தவர்கள், மனத்தில் நிறைந்த பக்தியுடன் இந்த மாதிரி மாற்று ஏற்பாடுகளை வழக்கத்தில் கொண்டு வந்தால் பிறரும் அதைப் பின்பற்றுவார்கள். ஆனால் மொட்டை அடித்தல், காது குத்துதல் ஆகியவை வேதகாலத்தில் இருந்து தொடர்ந்து வரும் சடங்குகள் ஆகும். இவை குழந்தையை புனித வாழ்க்கைக்கு அழைத்துச் செல்லும். ஆகவே அவற்றின் பொருள் உணர்ந்து சமுதாயத்தில் உற்றார், உறவினரின் நல் ஆக்டரவையும் பெற்று விழாக்களை நடத்த வேண்டும்.

நாகர்கோவில் கேந்திர கல்லூரி மாணவர் முகாமினர்

1810) வஸியத்தை அடைய தேவையானதை யானவ?

லட்சியத்தை அடைய தன்னுடைய லட்சியம் என்ன என்பதைப் பற்றிய தெள்ளத்தெளிவான கருத்து இருக்கவேண்டும். அதை அடைவதற்கு வேண்டிய துணைக் கருவிகளான தத்துவ அறிவு, கருவிகள், செயல்முறைப் பயிற்சி ஆகியவை லட்சியவாதியிடம் இருக்கவேண்டும். தோல்வியைக் கண்டு துவளாத மனவுறுதி இருக்கவேண்டும். லட்சியத்தை அடைவதில் நமக்கு உதவக்கூடிய நல்லோர்களின் துணை ஒத்துழைப்பும் கிடைக்க வேண்டும். தெய்வ பக்தி, தன்னமிக்கையை வளர்த்து லட்சியத்தை அடைவது நம்மை முன்னேற்றும். இதைப்பற்றி வள்ளுவப் பெருமானின் கருத்துக்கள் தெள்ளத் தெளிவானவை. நம்பிக்கை ஊட்டுபவை.

666-ம் குறள்,

“எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
தீண்ணியர் ஆகப் பெறின். “ என்றும்

620-வது குறள்

“ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவு இன்றித்
தாழாது உஞ்சிற்று பவர். “ என்றும் கூறும்.

சு. கந்தசாமி, தூத்துக்குடி, தரும ரகஷண சமிதி முகாம், சென்னை

1811) ஜூரூப்பு இண்ட என்பதை ஆதாரத்துடன் கூறுவே?

தத்துவம், நம்பிக்கை அடிப்படை வழியாக இல்லாமல் விஞ்ஞானத்தில் சில விஷயங்களை பரிசோதனையின் மூலமும், வேறு சில விஷயங்களைப் பரவலான தகவல் திரட்டின்மூலமும் புரிந்துகொள்ள முடியும். பூகம்பம்,

தாவரவியல், உயிரியல் போன்றவற்றை நாம் அவ்வவற்றைப் பார்த்துத் தான் புரிந்துகொள்ள முடியும். நம்மால் பரிசோதனை செய்ய முடிந்தாலும் இயற்கையைப் போல ஆழமாகவும், பரவலாகவும் நம்மால் பரிசோதனை செய்ய முடியாது. அத்தகைய துறைகளில் களப்பணியில் தகவல் திரட்டித் தான் ஆகவேண்டும். வி ஞ் ஞா ன மு ம் இத்தகைய வழிமுறைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவ் வகையில் மறுபிறப்பு பற்றி புத்த மதத்தினரும், ஹிந்து மதத்தினரும் பரவலான தகவல் திரட்டி ஒருவர் தன் முந்தைய பிறப்பை நினைவு கூரும் மனோதத்துவ பரிசோதனைகள் செய்திருக்கிறார்கள்.



அவ்வாறு தன் பழைய பிறவியை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள் தரும் தகவல்கள் உண்மையானவையா என்று கள ஆய்வு செய்திருக்கிறார்கள். நவீன விஞ்ஞானம் தரும் விதிகளுக்குப்பட்டு இத்தகவல்கள் உண்மை என்று ஏற்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆகவே மறுபிறவி உண்டு. ஆனால் நமக்குக் கிடைத்த இப்பிறவியை நமக்கு இன்பமும், பிறருக்குப் பயனும் உள்ள முறையில் செலவிடுவது உடனடி அவசரம் ஆகும். போன பிறவியையும், வரப்போகும் பிறவியையும் ஆளுவது இப்பிறவியில் நாம் எப்படி வாழ்கிறோம் என்பது தான்.

ம. ஸ்ரீபத்மஜா, வாசதேவநல்லூர், நெல்லை மாவட்டம்

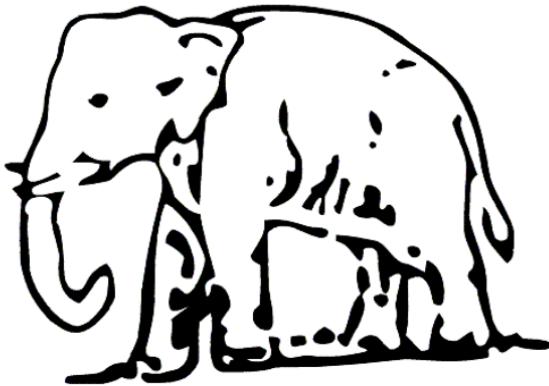
1812) ஸ்ரீத் பகவத்தீடு இல ३० ஆங் அறவன யாலை?

ஞானமே வாழ்க்கையின் லட்சியம் என்றாலும் தன்னுடைய கடமைகளை ஆற்றாமல் ஞானத்தை அடைய முடியாது. ஆகவே பகவத்தீட்டையின் பெரும் பகுதி மனிதன் தன் கடமையை திறமையுடன் பற்றி இன்றி ஆற்ற வேண்டும். இறை விதிகளுக்குப்பட்டு கடமையைச் செய்யவேண்டும். பயனுள்ள கடமையை ஆற்ற வேண்டும். இறை மந்திரங்களை ஒதுவேண்டும். தீயாகம் புரிய வேண்டும். தன் பணியில் தனக்கே நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். இவற்றை பகவத்தீட்டையின் தீரண்ட கருத்து என்று சொல்லி விடலாம்.

வ. ஸ்ரீஞ்சனி, ரூவிபுரம், தூத்துக்குடி

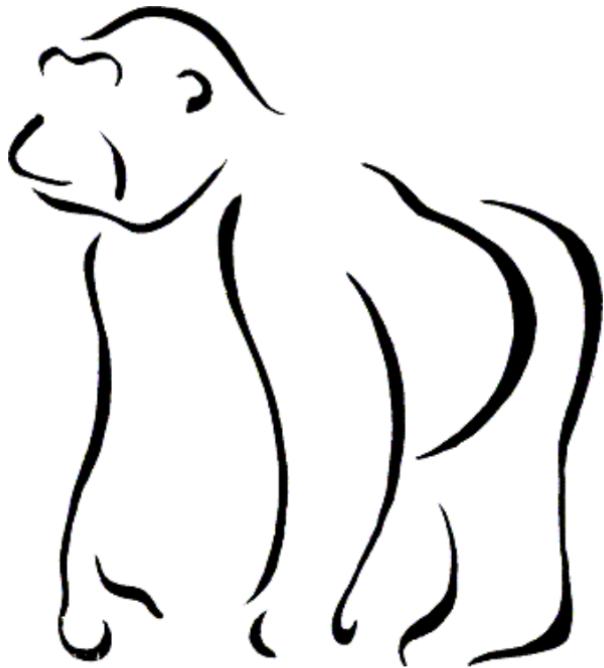
1813) உயிர்ற இபாகுள்களில் ஆண்டா உண்டா?

படைப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளிலும் இறை சக்தி மறைந்து கிடக்கிறது என்று உபரிஷத்தும் கூறுகிறது. அந்த இறை சக்தியை வெளிப்படுத்தி,



தன் இயல்பை உணரும் தீற்மை, கல், மண் இவற்றுக்குக் கிடையாது. தாவரங்கள் குக்கொஞ்சம் உண்டு. மிருகங்களுக்கு இன்னும் அதிகம். மனிதனுக்கோ தனக்குள் இருக்கும் இறைச் சுக்கை வெளிப்படுத்தும் தீற்மை நிறையவே இருக்கிறது. கல், மண் முதலிய

வற்றுக்கு தன்னுள் இருக்கும் தெய்வத்தை வெளிப்படுத்தும் தீற்மை இல்லையே ஒழிய அவற்றுள் இருக்கும் தெய்வத்தை அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் சக்தி நடக்கு மனிதனுக்கு, உண்டு. ஆகவே படைப்பில் எந்தப் பொருளையும் கவனத்துடனும், சிக்கனத்துடனும் கையாள வேண்டும். காசி, பிரயாகை, கயை



ஆகிய புனிதத் தலங்களுக்குத் தீர்த்த யாத்தீரை செய்பவர்கள் தன் வீட்டு கிணறு, பழைய மரம் இவற்றுக்குக் கூட பிண்டம் போட்டு அவை தமக்கு செய்த உதவிக்கு நன்றி பாராட்டுவோ. இன்னும் சற்று வளர்ந்த நிலையில் மிருகங்கள் என்றும், சிற்றுயிர்கள் என்றும் நாம் கருதும் உயிர்களும், இறைவனை அடைந்து

இருக்கின்றன. அவற்றைப் பார்த்தாவது நமக்கும், இறை பக்தி வரவேண்டும் என்று வள்ளலார் அறிவுறுத்துகின்றார்.

“ஆடும் கரியும் அணிலும் குரங்குமண்பு தேஞ்செய்யாடு சிற்றெற்றும்பும் - நீடுகீன்ற பாம்பும் சிவார்ச்சனைதான் பண்ணியதென் ரால்பூசை ஓம்புவதற் கியார்தா முவவாதார்“

புனிதவதி ஷியாம்சுந்தர், கோவை

1814) ஶஹ, பதி, பாஸ் இட்டின்னூயுட வல்யுறுத்துட இந்துத் தந்துவத்தின் உலோபானுள் ஏன்ன?

இது சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படை கொள்கை ஆகும். பதி என்பது இறைவனைக் குறிக்கும். பச என்பது ஆண்மாவைக் குறிக்கும். பாசம் என்பது தலையைக் குறிக்கும். பசவானது பாசத்தில் இருந்து நீங்கீ பதியை அடைதலே சைவ சித்தாந்தம் ஆகும். பாசம் என்பது பசவாகிய உயிர்களைக் கிட்ட நின்று கடவுளை அடைய ஒட்டாது தடுப்பது. இதற்கு தடை என்றும் பெயர்.



கோவில்யூமில் 1200 தீருவிளக்கும் முறை (29/04/2012)



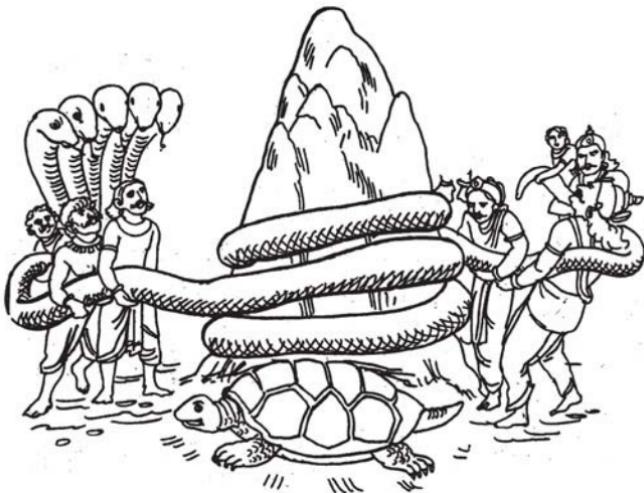
இதயத்தைத் திரும்



இனிய கதைகள்



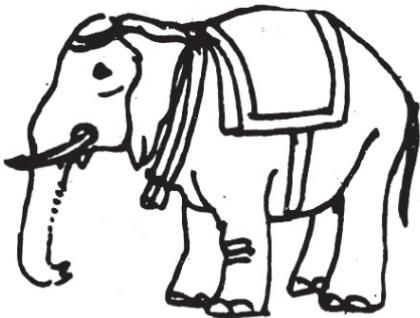
1717) பாற்கடல்



குடும்ப வாழ்க்கை என்பது ஒரு பாற்கடல் ஆகும். பாற்கடலை தேவர்களும், அசுரர்களும் கடைந்தார்கள். அதுபோல இல்லறத்தவர்களுடைய நல்ல செயல்களும், தீய செயல்களும் வாழ்க்கை எனும் பாற்கடலை கடைகின்றன. பாற்கடலில் இருந்து நல்ல பொருள்களும் வெளி வந்தன. தீயவையும் வெளி வந்தன. அதுபோல குடும்ப வாழ்க்கையில் இன்பமும் வரும், துண்பமும் வரும். இந்த உருவகத்தை லா.ச. ராமாமிர்தம் என்ற புகழ்பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர் “பாற்கடல்” என்ற சிறு கதையாக எழுதியுள்ளார். அக்கதையை விவேகவாணியில் தொடராக வெளியிட்டோம். பாற்கடல் என்னும் உருவகத்தை விளக்கும் பூராணக் கதையை இங்கு தருகிறோம். இக்கதை அக்னி பூராணம், பாகவதம், மஹாபாரதம், வால்மீகி ராமாயணம், விஷ்ணு பூராணம், உத்தர ராமாயணம் ஆகியவற்றில் காணக் கிடைக்கிறது. ம்ருதம் என்ற சொல்லுக்கு பிச்சை எடுப்பதால் வரும் செல்வம் என்று அக்னி பூராணம் பொருள் கவறுகிறது. அம்ருதம் என்ற சொல்லுக்குப் பிச்சை எடுக்காமல் கிடைத்த சொத்து என்று பொருள்.

“மஹரிஷி தூர்வாசர் மேனகை என்ற அப்சரா பெண்ணைச் சுந்தித்தார். மேனகை கற்பக மலர்களாலான மாலை ஒன்றை கையில் ஏந்திச் சென்று கொண்டிருந்தாள். அம்மாலையின் மணம் காடு முழுவதையும் கவர்ந்து இழுத்தது. மேனகையை அணுகிய தூர்வாசர் அந்த மாலையைத் தன்னிடம் கொடுக்கும்படி கேட்டார். அந்த அப்சராப் பெண்ணும் தூர்வாசரை வணங்கி அம்மாலையை அவரிடம் மரியாதையுடன் கொடுத்தாள். தூர்வாசர் தன் தலையில் அம்மாலையை சுற்றிக் கொண்டார். தேவலோகத்திற்குப் போனார். அவர் எதிரே தேவேந்திரன் தன் வெள்ளை யானையான ஜராவதத்தின் மீது உட்கார்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் அருகில்

தேவர் படையும் வந்தது. தூர்வாசர் தன் தலையில் இருந்து அந்த அரிய மாலையை எடுத்து தேவேந்திரனுக்கு அன்புடன் கொடுத்தார். தேவேந்திரன் மாலையை வாங்கி ஜராவதம் யானையின் தலைமேல் வைத்தான். மாலையின் நறுமணத்தால் தூண்டப் பட்ட யானை தும்பிக்கையால் அதை எடுத்தது. முகர்ந்து பார்த்தது. தரையில் தூக்கி ஏறிந்து விட்டது. இதைப்பார்த்த தூர்வாசருக்குக் கோபம் வந்தது. “நான் கொடுத்த மாலையை மரியாதைக் குறைவாகத் தூக்கி ஏறிந்த உன்னுடைய புகழும், செல்வமும் தேவலோகத்தின் பெருமையும் குறைந்து அழியும்” என்று தேவேந்திரனுக்குச் சாபம் கொடுத்தார் அவர். சாபத்தைக் கேட்ட இந்திரன் யானையில் இருந்து பயந்து போய் கீழே இறங்கி மஹரிஷியிடம் மன்னிப்பு கேட்டான். மஹரிஷி மன்னிக்க வில்லை. வருத்தத்துடன் தேவேந்திரன் தன் தலைநகராகிய அமராவதீக்குத் தீரும்பினான்.



அன்று முதல் தேவலோகத்தின் பெருமை குன்றத் தொடங்கியது. மூவுலகமும் ஓளி இழந்து மங்கின. தாவரங்களும், புதர்களும் வாடின. யாக வேள்விகள் நின்று போயின. தேவர்களுக்கு முதுமையும், களைப்பும் வந்தன. நிலைமையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக அசுரர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். தேவர்களோடு போரிட அசுரர்கள் தயார் ஆணார்கள். அசுரர்களின் தாக்குதலால் தேவர்கள் முனை ஓலமிட்டார்கள். அக்னி தேவனின் தலைமையில் அவர்கள் பிரம்மாவை நெருங்கி அவரை வேண்டிக் கொண்டார்கள். பிரம்மா அவர்களை மஹாவிஷ்ணுவிடம் அழைத்துப் போனார். மஹாவிஷ்ணு அவர்கள் முன் தோன்றி ஆழுதல் கூறினார். “ஓ தேவர்களே! உங்கள் பெருமையை நான் வளர்ப்பேன். நான் சொல்லும்படி செய்யுங்கள். பலப்பல மூலிகைச் செடிகளைக் கொண்டு வந்து பாற்கடலில் போடுங்கள். பாற்கடலைக் கடையுங்கள். மகாமேருவை மத்தாகப் பயன்படுத்தாங்கள். வாசகி என்னும் பாம்பு கயிறாகப் பயன்பட்டும். பாற்கடலில் இருந்து அமருதம் வெளி வரும். அது உங்களுக்கு

பலம் கொடுக்கும். மரணம் இல்லாப் பெரு வாழ்வைத் தரும். உங்கள் கடினமான வேலையில் அசுரர்கள் பங்கேற்கும்படியும், நீங்கள் அழுதம் உண்ணும்போது அசுரர்கள் வராமலும் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்று மஹாவிஷ்ணு கூறினார்.

தேவர்களும், அசுரர்களும் கூடிப் பேசினர்; பல்வேறு விதமான மூலிகைச் செடிகளைக் கொண்டு வந்து பாற்கடலில் போட்டனர். பாற்கடல் மேகம் இல்லாத வானத்தைப் போலத் தெளிவாக இருந்தது. மந்தரமலை மத்தாயிற்று. வாசகி பாம்பு கயிறாகப் பயன்பட்டது. தேவர்கள் கட்டி பாம்பின் வாலைப் பிழித்துக் கொண்டது. அசுரர்கள் பக்கம் பாம்பின் தலை வந்தது. வாசகியின் வாயில் இருந்து நெருப்புக் காற்று வெளி வந்தது. இதனால் அசுரர்கள் களைத்துப் போனார்கள்.

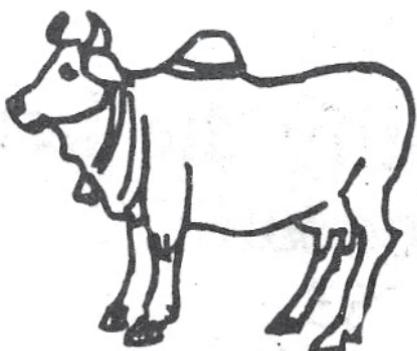


மஹாவிஷ்ணு ஒரு ஆழமயின் வடிவம் எடுத்தார். பாற்கடலின் நடுவில் போய் அவர் உட்கார்ந்து கொண்டார். மந்தரமலையை அவர் தாங்கிக் கொண்டார்.

தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இன்னொரு வடிவம் எடுத்த மஹாவிஷ்ணு மேலே இருந்து மந்தர மலையை அழுத்திப் பிழித்துக் கொண்டார். வாசகியின் வாயில் இருந்து வந்த நெருப்புக் காற்று மேகங்களை தேவர்கள் பக்கம் அடித்து நகரச் செய்தது. மேகங்களின் குளிர்ந்த

காற்றால் புத்துயிர் அடைந்தனர். நீண்ட காலமாகியும் அமிர்தம் வரவில்லை. பிறகு பாற்கடலைக் கடையும் பணியில் பகவானும் சேர்ந்து கொண்டார்.

பாற்கடலை இவ் வாறு அவர்கள் கடை ந் த போ து முதன்முதலில் காமதேனு வெளி வந்தது. அது சூபி என்றும் நந்தினி என்றும் அழைக்கப்படும். காமதேனு விரும்பியதை எல்லாம் தரும் பசு ஆகும். அதைப்பார்த்து தேவர்களும், அசுரர்களும் கவர்ந்து இழுக்கப்பட்டனர். யாகம் செய்யத் தேவைப்படும் நெய் பசுவிடம்



இருந்தே கிடைக்கும். அதற்கு அடுத்தது வாருணி தேவி என்னும் பெண் கனவக் கணகளுடன் வெளி வந்தாள். அடுத்தது பாரிஜாதம் என்ற அழகிய நறுமண மலர் மூன்றாவதாக வந்தது. நான்காவதாக அப்சரா பெண்டிர்கள் ஒரு குழவாகத் தீரண்டு வந்தனர். அவர்கள் பேரழுகு உடையவர்கள். ஜந்தாவதாக சந்திரன் வெளி வந்தான். சி வ பெ ரு மா ன் சந்திரனைத் தன் தலைமீது வைத்துக் கொண்டார். ஆறாவதாக பாற்கடலில் இருந்து கொடிய விழிம் வெளி வந்தது. இதனை நாகப்பாம்புகள் தமிழடமே வைத்துக் கொண்டன. உச்சை சிரவஸ் எனும் குதிரை, கெளஸ்துபம் எனும் பதமராகக்கல்



ஆகியவையும் வெளிவந்தன. பகவான் தன்வந்தீரி பாற்கடலில் இருந்து வெளி வந்தார். அவர் தூய வெள்ளை ஆடைகளை உடுத்தி இருந்தார். அவர் கையில் ஒரு கமண்டலு என்னும் பானை இருந்தது. அதில் அமுதம் நிரம்பி இருந்தது. அதைப் பார்த்ததும் எல்லோர் முகத்திலும் மகிழ்ச்சி பொல்கிற்று.

உச்சை சிரவசை அசுரர் பலி விரும்பினார். கெளஸ்துபத்தை விஷ்ணு ஏற்றார். அடுத்து மஹாலக்ஷ்மி தன் முழு மகிழ்ச்சியுடன் வெளித் தோன்றினாள். அவள்

கையில் ஒரு தாமரை மலர் இருந்தது. மஹாலக்ஷ்மி நன்கு மலர்ந்து இருந்த தாமரை மலர் மீது அமர்ந்து இருந்தாள். கந்தர்வர்கள் அவளைப் போற்றி தெய்கீக் கானங்களைப் பாடினார்கள். அப்சரா பெண்கள் ஆனந்த நடனம் ஆடினார்கள். மஹாலக்ஷ்மி நன்னீர் ஆடுவதற்காக கங்கை நதி தன் உபநதிகளுடன் அங்கு வந்தது. பசுக்கள் பஞ்ச கவ்வியத்தை அளித்தன. பூழி மூலிகைகளைத் தந்தது. பாற்கடலே ஒரு தீட்டுவும் தாங்கி மஹாலக்ஷ்மிக்கு ஒரு மாலையை அர்ப்பணித்தது. என்றும் வாடாத தாமரை மலர் மாலை அது. வருண பகவான் வைஜயந்தி என்ற மலர் மாலையை அர்ப்பணம் செய்தார். பிரம்மா மஹாலக்ஷ்மிக்கு பல்வேறு அணிகலன்களை அளித்து அழகுபடுத்தினார். இவ்வாறு மஹாலக்ஷ்மி அனைத்து தேவர்களின் முன்பும் தோன்றினாள். மஹாவிஷ்ணு மட்டும் தன் யோக



நித்திரையில் ஆழந்து இருந்தார். தான் யாரைத் திருமணம் செய்து கொள்வது என்று மகாலட்சுமி யோசித்தாள். கந்தர்வர்கள், யட்சர்கள், அசுரர்கள், சித்தர்கள், சாரணர்கள், தேவர்கள் ஆகியோரின் எவருமே அவனுக்குக் கணவனாகும் தகுதி பெற்றிருக்கவில்லை. குறையொன்றும் இல்லாதவராய் நலிவும், மரணமும் அற்றவராய் என்றென்றும் நற்குணம் உடையவராய் விளங்கும் கணவனை மகாலட்சுமி தேடினாள்.

தவம் பெரிதும் இயற்றியும் சிலர் கோபத்தை வென்றிருக்கவில்லை. ஞார்வாசரைப் போல் நீறைந்த ஞானம் பெற்றவரும், சுக்கிராச்சாரியாரைப் போல் சொந்தப் பற்று மிக்கவராக இருந்தனர். பெருமை பெற்றிருந்தும் சிலர் காமத்தை வெல்லாமல் இருந்தார்கள். (பிரம்மாவையும், சந்திரனையும் போல்) சிலர் தர்மத்தைப் பின்பற்றினாலும் இதயமற்றவர்களாக இருந்தார்கள் (பிரசராமனைப் போல்) சிலருக்கு தீயாகபுத்தி இருந்தும் அது மோட்சத்தை அவர்கட்டுத் தரும் அளவுக்கு இல்லை (சிபியைப் போல்) சிலர் வீரபராக்கிரமம் கொண்டிருந்தும் கார்த்த வீரியனைப் போல் காலத்தால் அழியக்கூடியவராக இருந்தனர். சிலர் பற்றற்று இருந்தாலும் திருமணமே செய்ய விரும்பாத துறவியாக இருந்தனர் (சனகரைப் போல்) நீண்ட ஆயுள் இருந்தும் சிலரிடம் கவர்ச்சி இல்லை (மார்க்கண்டேயரைப்போல்) சிலர் கவர்ச்சிகரமாக இருந்தாலும் அற்ப ஆயுளே கொண்டிருந்தனர் (ஹிரண்யாட்சனைப்போல்) ஒரே ஒருவர்தான் இத்தனை நற்குணங்களையும் தன்னுள் இணைத்துக் கொண்டிருப்பவர். அவரே மகாவிஷ்ணு. மஹாலக்ஷ்மி தானே விரும்பி மலர் மாலையை மஹாவிஷ்ணுவின் கழுத்தில் அணிவித்து அவருடைய மனவில் ஆனாள். இதைப்பார்த்து கோபம் கொண்ட அசுரர்கள் அமுதகலசத்தை தன்வந்தரியிடம் இருந்து பிடிங்கிக் கொண்டு ஒழிப்போய் விட்டார்கள்.

அமுதப் பானையை இழந்த சோகத்தில் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தேவர்கள் தவித்தார்கள். எப்படி அமுதப் பானையை திரும்பிப் பெறுவது? மஹாவிஷ்ணு ஒரு தேவலோக மங்கை ஆகிய மோகினி என்ற அவதாரம் எடுத்தார். நாணத்துடன் அப்பெண் அசுரர்களிடம் போனாள். நீயார் என்று அசுரர்கள் கேட்டார்கள். “நான் தன்வந்தரியின் தங்கை. நான் பாற்கடலில் இருந்து வெளி வருவதற்குள் தேவர்களும், அசுரர்களும் தத்தம் உலகுக்குத் திருந்பிப் போய்விட்டார்கள். நான் தன்னந்தனியே எனக்குப் பொருத்தமான கணவனைத் தேடி அலைகிறேன்.” அசுரர்கள் மோகினியிடம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொண்டார்கள். அதன்படி மோகினி அமுதத்தை எடுத்து அசுரர்களுக்குப் பங்கு போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். யாராவது ஒரு அசுரனை திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். மோகினி கூறினாள். “நீங்கள் எல்லோரும் கண்களை மூடிக் கொள்ளாங்கள். நான் அமுதத்தைப் பரிமாறுவேன். கடைசியாக கண் தீற்ப்பவர் எனக்குப் பரிமாற வேண்டும். அவர் என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்.” அசுரர்கள் இந்த நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். எல்லோரும் கண்களை மூடி மோகினியின் முன் உட்கார்ந்து

கொண்டார்கள். அந்தச் சமயம் பார்த்து மோகினி அழுதகலசத்துடன் தேவலோகத்திற்கு இடம் பெயர்ந்தாள்.

இந்திரனும் தேவர்கள் அனைவரும் அழுதம் உண்டார்கள். கோபம் கொண்ட அசுரர்கள் தேவர்களைத் தாக்கினார்கள். அழுதம் உண்டதால் தேவர்களுக்கு பலமும், தெம்பும் உண்டாயிற்று. அவர்கள் அசுரர்களை நான்கு தீசைகளிலும் துரத்தி அடித்தார்கள். மூவுலகத்திலும், செல்வமும், ஓளியும் பறவ ஆரம்பித்தன.

இவ்வளவு நல்லநல்ல செல்வங்களைத் தந்த பாற்கடலில் இருந்து காலசடைம் என்ற நஞ்சும் வந்தது. அதீல் புகையும் நெருப்பும் கூழ்ந்து இருந்தன. அதன் கடுமையான நாற்றம் மூவுலகையும் மயக்கமடையச் செய்தது. உலகமே அழிந்து விடும் என்று பிரம்மா அஞ்சினார். சிவபெருமானிடம் வேண்டிக் கொண்டார். அவர் அதை எடுத்து வாயில் போட்டு விழுங்கினார். அவருக்குத் தீமை வரக்கூடாது என்று பார்வதி தேவி சிவபெருமானின் தொண்டையிலேயே அந்த விஷத்தை நிறுத்தி விட்டாள். அதனால் சிவபெருமானுக்கு நீலகண்டர் என்ற பெயர் வந்தது.

இக்கதையின் தத்துவம் புரிந்து கொள்வதற்கு எளிமையானது. தேவலோகத்துப் பெண் மேனகை மணமும் அழுகும் உடைய மலரானது உயர்ந்த ரிவிகளுக்கே உரியது என்று நினைத்தாள். நம் நாட்டில் நல்ல பொருள்கள் எது கிடைத்தாலும் மன்னனிடமோ, கோவிலிலோ அதை அர்ப்பணம் செய்து விடுவது வழக்கம். கஜமோத்தி என்னும் யானை முத்து மதுரை மீனாட்சி அம்மனிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. நாகமணி என்னும் ரத்தினம் கண்ணியாகுமாரி அம்மனிடம் அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. மரகதக்கற்கள் மதுரை மீனாட்சிக்கும், உத்தரகோச மங்கை நடராஜருக்கும் உருவும் அமைக்க அர்ப்பணிக்கப்பட்டன.

அடுத்து இந்திரன் மகான்களை அவமதித்ததால் ஓளியும், செல்வமும் இழந்தான். நல்லவர்களை மதிப்பதும் அவர்கள் தரும் அன்பளிப்பைப் பிரசாதமாக ஏற்றுப் போற்றுவதும் ஒருவர் கடமை ஆகும். அவ்வாறு செய்யாததால் இந்திரனின் புகழும், செல்வமும் மங்கிப் போயின.

பாற்கடல் என்பது இவ்வுலகத்தின் உருவகம் ஆகும். நம் குடும்பத்தின் உருவகம் ஆகும். நல்லவர்களின் உருவகமே தேவர்கள் ஆவார். அவர்கள் தூய சக்திகள். அசுரர்களின் தீயசக்திகளின் உருவகம் ஆவார்கள்.

எக்காரியத்தையும் செய்வதற்கு நல்ல குணமும் வேண்டும். உடல் பலமும் வேண்டும். கடுமையான முயற்சியால் வாழ்வாகிய பாற்கடலைக் கடைய முடியும். ஆனால் இறைவனே மையத்தில் நின்று பாற்கடலை நாம் கடைய உதவுவார். இப்பணியில் மேலிருந்து அமிழ்த்திப் பிடிப்பவரும், கீழிருந்து தாங்குபவரும் இறைவனே ஆவார். “பாற்கடலைக் கடைவது மனித முயற்சியின் உச்ச நிலை ஆகும். இது புருஷார்த்தம் எனப்படும். மந்தீர மலையைக் கயிறு கூற்றி

இருக்கும். நாம் கயிற்றைப் பிடித்து இழுக்கும்போது அது வலப்பக்கம் சுற்றும். அசுரர்கள் கயிற்றைப் பிடித்து இழுக்கும்போது அது இடப்பக்கம் சுற்றும். நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலின் எதிர் வினையையும் நாம் அனுபவித்தே ஆக வேண்டும். புண்ணியக் கயிற்றை, கருமக் கயிற்றை எத்தனை தடவை வலதுபக்கம் சுற்றுகிறோமோ அதே எண்ணிக்கையில் இடது பக்கமும் சுற்றியாக வேண்டும். நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் பலனை நாம் அனுபவித்தே ஆக வேண்டும். இவ்வுலகம் ஆகிய பாற்கடலினை முயற்சியால் நாம் கடையும் போது நம் உள்ளத்து விருப்பங்கள் ஒவ்வொன்றாக நிறைவேறும். நம் ஆசைகள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றும் வழி கடினமான உழைப்பு தான், உழைப்பே காமதேனு ஆகும். நாம் கேட்டதை எல்லாம் தரும் காம தேனுவின் உடலில் எல்லா தேவ, தேவியரும் குடி கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே வீட்டில் காம தேனுவின் படத்தை வைத்து பூஜை செய்பவர்கள் உண்டு. அடுத்து வாருணி தேவி என்பது ஒரு வகையான போதையைக் குறிக்கும். தீய போதைப் பொருள்களால் போதை ஏற்படுவது போலவே நல்லவற்றால் சாதாரண அறிவை விட உயர்ந்த ஞான நிலை மேலமூம். அத்தகைய அதீத நிலை ஒரு போதையைப் போல் இருக்கும் என்று தேவி வழிபாட்டு நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் அது உண்மையில் மிக உயர்ந்த ஞான நிலையே, போதை நிலை அல்ல. சாதாரண மனிதனின் பார்வையில் அது ஒரு மதுவைப் போலக் காட்சி தரும். இதையே வாருணி தேவி என்று இக்கதை வருணிக்கிறது.

பாரிஜாதமும் காமதேனுவைப் போலவே நாம் நினைத்ததை நல்கும் தேவமரம் ஆகும்.

நிலவு குளிர்ச்சியை தரும். யோகப் பயிற்சிகளை செய்யும் போது தலையிலும், உடலிலும் கூடுபிடிக்கும். யோகிகளின் தலைவளைகிய சிவிப்பருமான் தலையில் அமுதம் பெருகும் சந்தீரனைச் சூடு உள்ளார். அதனால் அவருக்கு யோகப்பயிற்சி செய்தும் கூட தலை எப்போதும் குளிர்ந்தே இருக்கும். சந்தீரன் குளிர்ச்சியைக் குறிப்பது. அடுத்து வந்த நஞ்சு நாகர்களின் உடைமை ஆயிற்று. நஞ்சுப் பொருள்கள் வெளிப் பார்வைக்கு மிகுந்த தீமையைத் தரும் என்றாலும் சரியான முறையை அவற்றைக் கையாண்டால் அவற்றில் இருந்து மிக உத்தமமான மருந்துகள் கிடைக்கும்.

அடுத்து தன்வந்தாரி என்ற அவதாரம் வந்தது. தன்வந்தாரி தூயவர். அவரே ஆயுர்வேதத்தின் தந்தை ஆவார். அவர் தரும் மருந்துகளினால் பக்க விளைவுகள், பின் விளைவுகள், வேறு தீமைகள் ஏற்படாது. அந்த மருந்து நம் உடலைச் சுத்தமாக்கும், ஞானம் தரும். உடலை ஆரோக்கியமானதாக உருவாக்கும். அவர் கையில் இருக்கும் அமுதம் மனிதனின் சாவா நிலையை, அமுதநிலையை, வீடுபேறு என்னும் நிலையை, பிறவா நிலையை, இயல்பு நிலையை, பறப்பிரம்ம நிலையை, இறை நிலையைக் குறிப்பது ஆகும். அவ்விறை நிலையால் தான் இப்படைப்பு

முழுவதும் ஊட்டுவப்பட்டு இருக்கிறது. படைப்பின் மையப் பொருளும், கடைசிப் பொருளும் அவ்வழகுமே. அதுவே வாழ்க்கையின் இலட்சியம்.

பாற்கடலில் இருந்து மஹாலக்ஷ்மி வந்தாள். தெய்வத் தீருமேனிகளுள் போகத்தையும், மோசூத்தையும் தரும் அரிய தெய்வம் மஹாலக்ஷ்மி ஆவாள். உலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய செல்வத்தையும் உயர்நிலைக்கு வேண்டிய ஞானத்தையும் அவள் தருவாள். அவளே அழகு தெய்வம். பக்தி யோகம் போலவே அழகை வழிபடுவதும் ஒரு யோக சாதனை ஆகும். அழகின் முழு வடிவம் மஹாலக்ஷ்மியே. செல்வத்தின் முழு வடிவம் மஹாலக்ஷ்மியே. ஆனால் யார் அவளை விரும்புகிறார்களோ அவர்களிடம் அவள் குடிபுக மாட்டாள். ஞான நிலையில் பற்றிறு அரிதுயில் கொண்ட மஹா விளைவையே மஹாலக்ஷ்மி தேடிச் சென்றடைந்தாள். பாரத நாட்டின் உலக வாழ்க்கையும், ஆன்மீக வாழ்க்கையும் பொருட் செல்வத்தை இழித்துப் பேசுவதில்லை. செல்வத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்தி அனைவரின் நன்மையையும் பெற்றுத் தருவது செல்வத்தின் பயன்பாடு ஆகும். இதையே வள்ளுவப் பெருமான் 215-வது குறளில்

“ஊருணி நீர் நிறைந் தற்றே

உலகவாம் பேரறி வாளன் தீரு” என்கிறார் செல்வத்தின் பயன் ஈகையே.

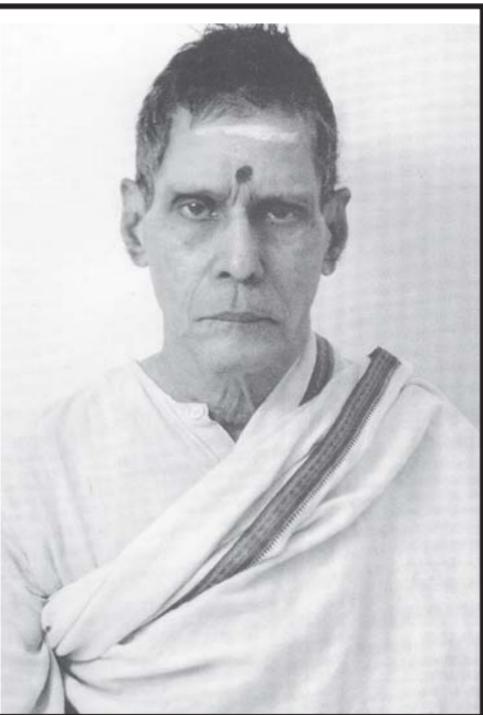
ஆனால் வாழ்க்கை இன்பமயமானது மட்டுமல்ல. அவ்வப்போது துண்பமும் வரும். நஞ்சும் வரும். சோகம் வரும், இழப்பு வரும். இருவினை ஒப்பு கொண்ட மனிதன் இன்பத்தினால் அளவுக்கு மீறி கர்வம் கொண்டு குதிக்கவும் மாட்டான். துண்பத்தினால் சோர்ந்து விழிவும் மாட்டான்.

தேவர்களும், அசுரர்களும் அமுத்தை விரும்பினார்கள். விழத்தைக் கண்டு அஞ்சி ஓடினார்கள். சிவபெருமானே நஞ்சையே உண்டு உலகத்தைக் காப்பாற்றினார். இன்று புறச்சூழல் நாசமாகிறது. காற்று அமுக்காகிறது. நமக்குப் பிராண சக்தியைக் கொடுக்கும் காற்றையே நாசப்படுத்துகின்ற அளவுக்கு மனிதகுலத்தில் ஞானம் குறைந்து விட்டது. அப்போது மரங்கள் தான் காற்றில் இருக்கும் மாசையெல்லாம் அகற்றி காற்றை தூய்மைப்படுத்துகின்றன. அதுபோல மாமனிதர்கள், முனிவர்கள், தெய்வ அவதாரங்கள் உலகின் பாவங்களையும், அமுக்குகளையும் குற்றம் குறைகளையும் தமக்குள் அடக்கிக் கொண்டு தாமே அவற்றை விழங்குவதுபோல் செய்து உலகைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். நாம் ஒவ்வொருவருமே இறை அருளாலும் தவத்தினாலும் உலகத்தின் அமுக்குகளைக் குற்றம் குறைகளை அகற்ற முடியும். பிரார்த்தனை, தவம், சுயநலமற்ற பணி, யோகம் இவையெல்லாம் உலகத்தின் அமுக்குகளை நீக்கும் வழிகள் ஆகும்.

இவ்வாறு பாற்கடலைக் கடைந்த கதை மனித வாழ்வின் வாய்ப்புக்களையும், சுவால்களையும் பட்டியலிட்டு காட்டும் உருவகக் கதையாக விளங்குகிறது. இதிலிருந்து நாம் ஒவ்வொருவரும் நம் பாடங்களைக் கற்போமாக!

அஞ்சலி

ஹி ரா. கணபதி, தமிழ், ஆன்மீக எழுத்துவகைல் தனக்கென்று ஒரு சிறப்பிடத்தைப் பிடித்து வைத்திருந்தார். காஞ்சிப் பொரியவரின் தெய்வத்தின் குறல் ஏழு பகுதிகளில் 8500 பக்கங்களில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஹி ராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர் அன்னை சாரதா, சுவாமி சிவானந்தர், சத்சாயி பாபா ஆகியோரைப் பற்றி யசிறப்பான வரலாறுகளை அவர் எழுதினார். ஹிந்து தருமத்தில் மாமணி தர்கள், கலைச்சிறப்புக்கள் ஆகியவற்றை அவர் எழுதிய விதமே தனித்துவம் உடையது. முழுமையான சாத்திரப்பின் னனியும் நல்ல சம்ஸ்கிருத, தமிழ் அறிவும் கொண்டிருந்ததால் அவர் நூல்கள் நம்பகத் தன்மையுடன் தீகழ்கின்றன. ஆதிசங்கரரின் வாழ்க்கை வரலாறு, மீராவின் சரித்திரம் இவற்றை அவர் சுவைபட எழுதி யுள்ளார். அவருடைய கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் வெளியிடுவதற்கென்றே அன்பர்கள் தீரண்டு தீவிய வித்யா டிரஸ்ட் என்ற அறக்கட்டளையை நிறுவினார்கள். ஆழமான குருபக்தி, பணியில் பொறுப்புணர்வு, பண்பாட்டு அறிவு, ஞானம், அரிய தகவல்களை துருவித் தேடித் தீரடித் தொகுக்கும் ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை இவற்றால் தெய்வத்தின் குறல் நூலின் ஏழு பகுதிகள் ஆன்மீக உலகின் அரும் பெரும் பொக்கிழமாகத் தீகழ்கின்றன. இவற்றைத் தொகுக்கும் புனிதப்பணியை ஆற்றிய ஹி ரா. கணபதி 20/2/12 அன்று சிவராத்ரி அன்று இறை நாமத்தை உச்சரித்தபடியே குருவின் தீருவடியை அடைந்தார். ஆன்மீக உலகம், காஞ்சி முனிவரின் தெய்வீகக் கருத்துக்களைத் தொகுத்து தந்ததற்காக ஹி ரா. கணபதியை என்றென்றும் நினைவில் வைத்திருப்போம். அன்னாருக்கு விவேகானந்த கேந்திரத்தின் அஞ்சலி.



சிலர் சத்தியத்தை ஏற்க மறுப்பார்கள்; அவர்களைக் கடைகளின் மூலம் சம்மதிக்க வைக்கலாம்? அந்தோனி டிமெல்லோ



மனித இதயம் சத்தியத்தைக் காக ஏங்குகிறது. சத்தியத்தில் தான் விடுதலையும், மகிழ்ச்சியும் அடங்கி இருக்கின்றன. இருந்தாலும் கூட எடுத்து எடுப்பில் மனிதர்கள் சத்தியத்தை எதிர்க்கிறார்கள். அதைப்பார்த்து பயப்படுகிறார்கள். இது ஒரு பெரிய புதிராக இருக்கிறது. ஆகவே மனிதகுலத்தின் மகத்தான குருமார்களான புத்தர், இயேசுநாதர், ஸ்ரீகிருஷ்ணர், துங்கள் பேச்சைக் கேட்பவர்களுடைய மனத்தில் இருக்கும் எதிர்ப்பைத் தகர்க்க ஒரு வழிமுறையை உண்டாக்கினார்கள். அதுதான் கதை சொல்வது. “ஒரு காலத்தில்” என்று கதையைத் துவக்கினாலே போதும். அது கேட்பவர்களின் உள்ளாங்களைக் கவர்ந்து விடும். சத்தியத்தை எதிர்ப்பது பொதுவாக காணப்படும் விஷயம் ஆகும். ஆனால் ஒரு கதையை எதிர்ப்பது என்பது நடக்காத காரியம். ஆகவே தான் கதைமூலம் சத்தியம் புகட்டப்பட்டது. மஹாபாரதத்தின் ஆசிரியரான வியாசர் கூறுகிறார். ஒரு கதையை கவனமாக காதுகொடுத்து கேட்டால் உங்கள் வாழ்க்கையே மாறிவிடும். ஏனென்றால் அந்தக் கதை மௌனி மௌனி உங்கள் இதயத்தில் புகுந்து விடும். இறைவனை ஏற்படற்கு மனத்தில் ஏற்படும் தடைகளை அக்கதை உடைத்துவிடும். முனிவர்களின் கதைகளை நீங்கள் பொழுது போக்கிற்காகப் படித்தாலும் கூட அந்தக் கதை உங்கள் மனத் தடைகளைத் தாண்டி உங்களுக்குள்ளே நுழைந்து விடும். நீங்கள் எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் தன் புனிதப் பணியை அந்தக் கதை ஆற்றிவிடும்.

சத்தியத்தை, ஞானத்தைத் தேடும் உறுதியான மனம் உடையவர்களுக்கு நான் சொல்லும் யோசனை இதுதான்.

1) ஒரு முனிவரின் கதையை உங்கள் மனத்தில் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு ஓய்வு கிடைக்கும் நிமிடங்களில் எல்லாம் அந்தக் கதையைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அதன்மூலம் அக்கதை உங்கள் அடிமனத்தில் வேலை செய்யும். அக்கதையின் ரகசியப் பொருள் உங்களுக்குத் தெரிய வரும். நீங்களே எதிர்பார்க்காத ஒரு நேரத்தில் அந்தக் கதை உங்களுக்கு நினைவில் வந்து ஒளிதரும். அக்கணத்தை, அச்சம்பவத்தை

இனிதாக்கும். உங்களுக்குள் ஆழ்ந்த தரிசனமும் கிடைக்கும். மனப்புண்கள் ஆறிவிடும். இவையெல்லாம் பார்த்து நீங்களே ஆச்சரியப்படுவீர்கள். இக்கதைகளை படிப்பதால் நீங்கள் ஞானப் பாதையில் செல்கிறீர்கள். உங்களுக்கு நீங்களே குருவாகி விட்டார்கள் என்பதையெல்லாம் அப்போதுதான் நீங்கள் உணர்வீர்கள்.

2) முனிவர்கள் கறிய கதைகள் ஒவ்வொன்றும் சத்தியத்தை எடுத்துக் கூறுபவை. சத்தியம் என்றால் ஏதோ பொதுவான சத்தியம் அல்ல. உங்களைப் பற்றியும் சத்தியம். அதனால் ஒவ்வொரு தடவை நீங்கள் ஒரு கதையைப் படிக்கும்போதும் நீங்கள் கவனமாக உங்களையே புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யவேண்டும். ஒரு மருத்துவ நூலைப் படிக்கும்போது நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள். அதில் கூறப்படும் நோய் அடையாளங்கள் உங்களுக்கு இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கிறீர்கள். மனோதத்துவ நூல்களைப் படிக்கும்போதோ உங்கள் நண்பர்களிடம் அத்தகைய குற்றம் குறைகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கிறீர்கள். பிறரிடம் இருந்து ஞானம் கிடைக்கும் என்ற ஆசை உங்களுக்கு இருக்கும் என்றால் கதைகள் உங்களுக்கு நன்மை செய்யாது. தீமை செய்யும். உன்மை ஞானம் உங்களுக்குள்ளே இருந்துதான் பிறக்கும்.

தன்னைப் பற்றிய சத்தியம் தான் மிக முக்கியமானது. நம்முடைய வறட்டுக் கொள்கைகளுக்கும், பிடிவாதக் கருத்துக்களுக்கும் நாம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். வெறியிடன் அவற்றைப் போற்றுகிறோம். அதே போன்ற தீவிரத் தன்மையை நம் கொள்கைவாதிகளும், சமயத் தலைவர்களும் மதச் சார்பில்லா தலைவர்களும் ஆத்ம ஞானத்திற்குக் கொடுப்பார்களானால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்!

ஒரு உபதேசகர் ஒரு ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு ஆற்றினாராம். அதைக்கேட்ட ஒரு பக்தர் கவரினாராம். நீங்கள் சொன்ன ஒவ்வொரு கருத்தும் என்னுடைய நன்பர்கள் யாருக்காவது பொருந்துகிறது!

இய்க்குத்திற்காண விளம்பர நீதி
உதவி ஏஞ்ஜினியர் தீரு. ஜி. மதிவாணன்,
ரிசர்வேஷன்

ஹிதோபதேசம்

பஞ்ச தந்திரக் கதைகளைப் போலவே ஹிதோபதேசம் என்னும் கதைத் தொகுதியும், மிருகங்களைக் கதாபாத்திரமாகக் கொண்டது. ஹிதோபதேசம் என்றால் நன்மையைத் தரும் உபதேசம் என்று பொருள். அது சிறப்புத் தகுதி கொண்டது. பாரத நாட்டில் சம்ஸ்கிருத இலக்கியத்தில் புகழ்பெற்ற கதை ஆகும் அது. அதைப் பலரும் அறிவர். சம்ஸ்கிருத மொழி கற்கத் துவங்குபவர்கள் துவக்கத்தில் பார்ப்பதற்கு இக்கதைகளைப் பயன்படுத்துவார்கள்.

இந்த நூலில் அரசியல் தத்துவங்களை நீதி ஒழுக்கத்துடன் பின்பற்ற கற்றுத் தரப்படுகிறது. ஏற்பதற்கு எளிதான் கதைகளை இந்நூல் தருகிறது. பெரும்பாலும் உரைநடைகளிலான இந்நூலில் ஆங்காங்கே பாடல்களும் வரும். ஒவ்வொரு இடத்திற்கும், காலத்திற்கும் பொருத்தமான, மிருகக் கதைகள் மூலம் இந்நூலில் அறிவரைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு கதையையும், ஒவ்வொரு நீதியையும், எக்காலத்திலும், எங்குள்ளவர்களும் மனித வாழ்விலும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலில் நான்கு பகுதிகள் உண்டு. 1) நன்பர்களைப் பெற்றுக் கொள்வது எப்படி? எப்படி நன்பர்களை இழந்து விடுகிறோம்? 2) போர்கள், 4) நாகரீகம்.

இந்நூலின் நோக்கம் இளம் தலைமுறையினரின் மனத்தைப் பண்படுத்துவது ஆகும். வாழ்க்கையின் முக்கிய தத்துவங்களைக் கற்பிக்க, காலம் காலமாகச் சேமித்து வைக்க, பாரம்பரிய அனுபவத்தை இக்கதைகள் தருகின்றன. இக்கதைகள் பயனுள்ளவை, பாடக சுவாரஸ்யமாவை.

கேந்திரச் செய்திகள்

சிவகிரியில் விவேகானந்தர் விழா அழகுற நடந்தது. திருமதி விஜய கைஷ்ணி திரு. கற்பகராஜ் ஆகியோர் இளைஞர் தினவிழாவின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைத்தனர். சமய வகுப்பு குழந்தைகளும், பாலர் பள்ளி குழந்தைகளும் பெற்றோர்களும் பங்கேற்றனர்.

மேக்காடு பகவதி அம்மன் கோவிலில் எம். அம்பிகா நடத்திய கீதை விழாவில் 79 சமய வகுப்பு குழந்தைகளும், 18 தாய்மார்களும், 50 பார்வையாளர்களும் பங்கேற்றனர்.

மீனிரும் ரூம்பழும்

சீதா ரவி

தஞ்சை மாவட்டத்தில் தீருவையாறு என்ற நகரம் இருக்கிறது. அதில் தீயாகராஜ சுவாமிகளின் சமாதி இருப்பதால் உலகம் முழுக்க அந்த ஊரை அறிந்து வைவத்தீருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் உற்சாகத்துடன் தீயாகராஜ ஆராதனை கொண்டாடப்படுகிறது. அதன் உற்சாகம் கடல் கடந்து, நாடு கடந்து உலகம் முழுவதும் புனிதத் தன்மையை வாரி வழங்குகிறது. வைகாசி மாத தேய்பிறை ஜந்தாம் நாள் மட்டுமின்றி எல்லா நாட்களையும் தீயாகராஜரின் நினைவுகள் புனிதம் ஆக்குகின்றன.

தீயாகராஜருக்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முன்பே சைவப் பெரியவர்களான அப்பர், சுந்தரர், தீருஞான சம்பந்தர் ஆகியோர் தீருவையாற்றுக்கு வந்தார்கள். ஜயார்ப்பன் கோவிலில் வழிபட்டார்கள். இறைவனைத் தன்னோடு ஒன்றுபடுத்தி உணர்ந்தார்கள். அவர்களுடைய இறை அனுபவம் தேவாரப் பாடல்களாகப் பிரிட்டு வெளி வந்தது.

தீயாகராஜரின் சமகாலத்தவராக முத்துசாமி தீட்சிதர் இருந்தார். அவர் அக்கோவிலின் வாழ்க்கை தத்துவம் தனிச்சிறப்புள்ளது என்பதை உலகத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னார்.

அக்கதை இதுதான். பார்வதி தேவியிடம் சிவபெருமான் இரண்டு படி அரிசியைக் கொடுத்தார். அதைச் சமைத்து உலகம் முழுவதும் உணவிடும்படி தேவிக்கு சிவபெருமான் சவால் விடுத்தார்.

பார்வதி தேவி கலவரம் அடையவில்லை. வாத, விவாதம் செய்யவில்லை. தன் அற்புத சாதனையால் அவர் 2 பல்வேறு விதங்களான அறங்களைச் செய்து காட்டினார்.

அதனால் தீருவையாற்றில் கோவில் கொண்ட அம்மனுக்கு தர்மசம்வார்த்தனி, அறம் வளர்த்த நாயகி என்ற பெயர் வந்தது. இந்தக் கதை இல்லாமலே கூட இந்தத் தீருநாமம் அழகாகத் தான் இருக்கிறது.

முத்துசாமி தீட்சிதர் மத்யமாவதி ராகத்தில் தர்மசம்வார்த்தனி என்ற பாட்டை எழுதியுள்ளார். தேவியின் நாமத்தைப் போலவே அப்பாட்டும் மிக அழகானது. அது தேவியை அழகிய சொற்களால் வருணிக்கிறது. அவளிடம் தெய்வீக்க குணங்கள் பலப்பல இருப்பதை இப்பாடல் எடுத்துச் சொல்கிறது. இப்பாடலில் நெஞ்சைக்

கவரும் அம்சம் என்னவென்றால் தீட்சிதூர் பராசக்தியை மஹாதேவ குடும்பினி, மஹாதேவனின் இல்லத்தரசி என்று குறிப்பிடுகிறார். சிவபெருமான் பெண்களுக்கு மதிப்பு கொடுத்தவர். பெண்கள் வீட்டிலேயே முடங்கிக் கீட்க வேண்டும் என்று அவர் என்னியது இல்லை.

பராசக்தி சிவபெருமானின் இல்லத்தரசி, தீருமாலின் அன்புச் சகோதரி, மாதவ சோதரி) அன்புத் தாய் (குருகுஹ ஜனனி) இனிமையான பேச்சு உடையவள். (மாதுரிய வாக் விஜரும்பினி) அவளே ஞானத்தின் தீருவருவம் (போதருபினி) ஆனால் அவள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக முதலாவதாக தரும சம்வர்த்தனி, அறம் வளர்த்த நாயகி. தன் இல்லத்திற்கும் வெளியிலும் கூட உலகத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டு அறத்தை வளர்ப்பவள். சிவபெருமான் வேடிக்கையாக இந்தக் குணத்தைத் தூண்டிவிட்டு பராசக்தியை தூண்டி, வாழ்த்துகிறார்.

பராசக்தியின் ஆனந்தத்தின் ரகசியம் என்ன? அவள் எப்போதும் ஆனந்தத்தில் நிலைத்து இருக்கிறாள். நித்யானந்த விலாசினி. அவளுடைய குடும்பம் இவ்வுலகத்தின் குறுக்கும், நெடுக்கும் முழுவதுமாகப் பரவி இருக்கிறது.

இந்தக் குடும்ப தத்துவம் காலப்போக்கில் மிகுந்த முக்கியத்துவமும் அவசியமும் பெற்று விட்டது. இன்றைய உலகம் சிக்கலானது. ஆன், பெண்களின் பணிகளை வரையறுத்துச் சொல்வது. நம் குடும்ப வாழ்க்கையில் சுலபமாக உள்ளே நுழைந்து விடக்கூடிய சந்தேகத்தை இத்தத்துவம் போக்குகிறது. சிலசமயம் நமக்குள் தோன்றும் குற்ற உணர்வை இத்தத்துவம் போக்குகிறது. நம்முள் தோன்றும் பாதுகாப்பு அற்ற உணர்வை இத்தத்துவம் போக்குகிறது. நம்மை ஆற்றாமை என்ற நிலை இருந்து இத்தத்துவம் நம்மைக் காக்கிறது.

ஒரு உண்மையை நாம் நேருக்கு நேர் கண்டாக வேண்டும். இன்றைய பெண்கள் இல்லத்தரசிகள் மட்டுமல்ல. அவர்களுடைய பொருளாதாரத் தேவைகள், அன்புத் தேவைகள், அறிவுத் தேவைகள் காலப்போக்கில் வளர்ந்து விரிவாகி உள்ளன. இவையெல்லாம் சேர்ந்து இன்றைய பெண்கள் வீட்டுக்கு வெளியில் உள்ள பெரிய உலகத்தையும் தேடுகிறார்கள்.

இதனால் அவர்களுக்குக் குடும்ப வாழ்வில் எதிர்பாராத தோல்விகள் வருகின்றன. சவால்கள் வருகின்றன. இடைஞ்சல்கள் வருகின்றன. பல தலைமுறைகளாக பெண்கள் வீட்டு வேலைகளை தங்கள் இயல்புக்கத்தில் விளைந்த கவனத்துடன் கையாண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த வேலையை அவர்களிடமே விட்டுவிடுவதற்கு ஆண்களும் பழகிப் போய்விட்டார்கள்.

ஆனால் இன்றைய பெண் வீட்டுக்கு வெளியில் உள்ள உலக வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளவும், தயாராகிவிட்டாள். அவள் சிறப்பு கல்வி யயிற்சி,

ஆக்கியவற்றைப் பெறுகிறான். இவையெல்லாம் வளர்ச்சியின் ஸின்னாங்களாகவும் கருதப்படுகின்றன. ஆனால் ஒரு ஆண் சட்டைக் கையைமழுத்து விட்டுக் கொண்டு வீட்டு வேலைகளில் உதவ முன் வந்தால் அவனுக்கு வேலையே செய்யத் தெரியவில்லை என்று அவனைக் குறை கூறுகிறோம். அச்செயலை ஒரு முன்னேற்ற செயலாக நாம் நினைப்பதில்லை. பின்னோக்கும் செயலாக நினைக்கிறோம்.

ஆண்கள் இந்த அபத்தமான சிக்கலில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கம் பெண்கள் இரட்டை வேலைச் சுமையினால் மன இருக்கத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். சிலசமயம் ஒரு பணியை விலையாகக் கொடுத்து இன்னொன்றைச் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. இதனால் சில பெண்களுக்கு ஆழமான குற்ற உணர்வும் ஏற்படுகிறது.

வாழ்க்கை என்பதே அப்படித்தான் இருக்கும் என்று கூறுவது சுலபம். ஆனால் பெண்களிடம் பிறவியிலேயே இருக்கும் பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை இவற்றால் குடும்பம் என்ற கட்டமைப்பு பலப்பல சவால்களையும், ஆபத்துக்களையும் தாண்டி உயிர்ப்பிழைத்து நிற்கிறது. ஏதிர்காலத்திலும் நிற்கும்.

அப்படியானால் விவாகரத்துக்கள் அதிகமாவதை எப்படி விளக்குவது? பரஸ்பர நம்பிக்கை, நேர்மை குறைந்து கொண்டே போவதை எப்படி விளக்குவது?

இத்தீமைகள் எப்போதுமே இருந்து வந்திருக்கலாம். மக்கள் தொகை அதிகரிக்கும் அதேவிகிதத்தில் தான் இத்தீமைகளும் அதிகரிக்கின்றன. குழந்தைக் காப்பகங்களை எப்படி நியாயப்படுத்துவது? முதியோர் இல்லங்களை எப்படி நியாயப்படுத்துவது? இவை மாறிவரும் காலத்தில் தேவைகள் ஆகும். மாறிவரும் சமுதாயத்தின் தேவைகள் ஆகும். இவற்றை மனத்தில் சமச்சீர்டானும், தொரியத்துடனும் நாம் எட்டபோட வேண்டும்.

கல்வியினால் தூண்டப்பட்டு பெண்கள் சுதந்திரமாகச் சிந்தித்துச் செயல்படுகிறார்கள் என்றும் இதனால் அவர்கள் சுயநலவாதிகள் ஆகிவிட்டார்கள் என்றும் குடும்பத்தை அலட்சியம் செய்கிறார்கள் என்றும் கூறுவதைல்லாம் எனிது, வசதியானது. ஆனால் இக்கொள்கை இப்போது அதிகம் கூறப்படுவது இல்லை. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்படி பேசியவர்கள் எல்லாம் இப்போது தங்கள் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டு விட்டார்கள்.

உண்மையில் கல்வி கற்ற பெண்கள் குடும்பத்தின் முக்கியத்துவத்தை முற்றிலுமாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். குடும்பம் தான் நன்கு வளர்ந்த நிறுவனம், அர்த்தம் உள்ள நிறுவனம் என்பதை கல்வி கற்ற பெண்களும் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். அதனால் பெரும் அளவுக்கு தங்கள் சொந்தத் தேவைகளை

தியாகம் செய்து குடும்ப ஒற்றுமையை, குடும்பச் சிறப்பை நன்கு வைத்திருக்க கல்வி கற்ற பெண்களும் முனைக்கிறார்கள்.

இதற்குப் பல உதாரணங்களையும், மாதிரிகளையும் குறிப்பிடலாம். ஆனால் அவை மிகவும் எளிமையானவையாக தோற்றும் அளிக்கும். ஆனால் அவற்றின் பின்னால் நிற்கும் கவலைகளும், கவனமும் மிகமிக ஆழமானவை.

குடும்பப் பிரச்சினைகள் அதீகரிக்கின்றன. எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் ஒரே தீர்வு பொருந்தாது. ஆனால் குடும்பத் தத்துவமாகிய தரும சம்வர்த்தனை என்பது ஒரு கலங்கரை விளக்கம் ஆகும். ஒரு பெண்ணின் கடமை வீடில் துவங்கி வீடில் முடிவது இல்லை. இந்த உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொண்டாலே போரில் பாதி வெற்றி நிச்சயம். இதனால் குடும்ப உறுப்பினர்கள் உதவிபுரிந்து சரியான தீர்வுகளைக் காண உதவி செய்யார்கள். புதிய பொறுப்புக்களை நிறைவேற்ற நம்மை நாமே தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டும். தனிப்பட்ட பெண்கள்பால் அனுதாபம் காட்ட அவர்களை மரியாதையுடன் நடத்தவேண்டும். அவர்களுக்கென்று தனி அடையாளம் உண்டு என்பதை ஏற்க வேண்டும். இவையெல்லாம் இத்தகைய தயாரிப்பு நெறி முறைகள் ஆகும். இதனால் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஆனந்தம் அதீகரிக்கும். ஏனென்றால் திருவையாற்றில் ஜயாரப்பன் கோவிலுக்குள் தரும சம்வர்த்தனைக்கென்றே ஒரு தனிக் கோவில் அமைந்துள்ளது. இன்றைய பெண்கள் தேடுகின்ற அடையாளம் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி நெறியில் தாழும் பங்கேற்க வேண்டும், பங்களிக்க வேண்டும் என்பது தான். தரும சம்வர்த்தனை என்ற தத்துவம் பெண்களின் இந்த அடையாளம், குடும்பப் பொறுப்பை மறுப்பதில்லை, எதிர்ப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறது. சேர்ந்து வாழ்வதிலும் தத்தமக்கென்று பணிஇடங்கள் உண்டு. நம் தேவுதைகள் நம் கோவில்கள் இத்தத்துவத்தையே உணர்த்துகின்றன.

கேந்திரச் செய்திகள்

நெல்லை மாவட்டம் அடைச்சாணியில் மாத்ரு பூஜை என்னும் அன்னையர் வழிபாடு அழகுற நடந்தது. திருமதி சி. சரஸ்வதி பஞ்ச மகா யக்ஞும் பற்றி சிறப்புறை ஆற்றினார். சிரவணன் கதை, புண்டலீகன் கதை ஆகியவை சூறப்பட்டன. குழந்தைகள் பெற்றோர்களை வழிபட்டனர். புனிதவதியும், தனலக்ஷ்மியும் விழாவை நடத்தினர். நிகழ்ச்சி நெஞ்சைக் தொடுவேதாக அமைந்தது.

நெல்லை மாவட்டம் சுப்புலாபுரத்தில் சரஸ்வதியும், மு. ஜெயலீலாவும் விவேகானந்தர் விழாவை பெற்றோர் ஒத்துழைப்புடன் நடத்தினர். திரு. லக்ஷ்மண பெருமாள் சிறப்புறை.

அமர் சுப்புதி கிருஷ்ண் அவர்கள் நினைவுகள்

முப்பக்குருண்டு அழைகள்

1) ஆதூலர்க்குச் சாலையமைத்தல் (ஆதூலன், நோயாளி) 2) ஓதுவார்க்கு உணவு, 3) அறுசமயத்தோர்க்கு உண்டி, 4) பசுவிற்கு உணவு, 5) சி றை யி லு ஸ் ளோ ர் க் கு உணவு, 6) பிச்சையிடுதல், 7) தீன்பண்டம் தரல், 8) அறவைச் சோறு, 9) மகப்பெறுவித்தல், 10) மகவு வளர்த்தல், 11) மகப்பால் வார்த்தல், 12) அறவைப் பிணம் சுடல், 13) அ ற் வை த் தூ ரி ய ம், 14) சுண்ணாம்பு தருதல், 15) நோய்க்கு மருந்து தருதல், 16) வண் ணா ர் க் கு உதவுதல், 17) நாவிதர்க்கு உதவுதல், 18) கண்ணாடி தருதல், 19) காதோலை தருதல், 20) கண் மருந்து தருதல், 21) தலைக்கு எண்ணெய் தருதல், 22) தீருமணம் செய்வித்தல், 23) பிறர் துயர் காத்தல், 24) தண்ணீர்ப்பந்தர் அமைத்தல், 25) மடம் கட்டுதல், 26) சோலை அமைத்தல், 27) குளம் அமைத்தல், 28) ஆவரிஞ்சுதறி அமைத்தல், 29) விலங்குக்கு உணவுதரல், 30) ஏறு விடுத்தல், 31) விலை கொடுத்து உயிர் காத்தல், 32) கண்ணிகாதானம் முதலியனன்.



கோவில்பட்டியில் மாதர் மாநாடு 29.04.2012



தண்ணீர்

பாரத நாட்டில் பெய்யும் மழையில் புத்து சுதாகித்ததை நாம் 1984-ல் நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டோம். 2024-ம் ஆண்டிலும் மழைத் தண்ணீரில் கால்வாசியை மட்டுமே நாம் பயன்படுத்துவோம். தண்ணீரைச் சேமிப்பது எப்படி? தண்ணீரை மாசுபடுத்தாமல் பயன்படுத்துவது எப்படி என்ற கலைகளையெல்லாம் பாரத மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் படுமோசமான தண்ணீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விடும்.

மினரல் வாட்டர், சுனைத் தண்ணீர், பாப்டில் வாட்டர்.
இது எதைக் குறிக்கும்? பொதுமக்களுக்கு
பாதுகாப்பான தண்ணீர் வழங்க நும் சுமுதாயத்தால்
முடியவில்லை என்பதை இது காட்டும்.



பாரத நாட்டின் நிலத்தடி நீர் வளம் அதன் மழைத் தண்ணீரைப் போல் புத்துமாட்கு ஆகும். ஆனால் ஒவ்வாரு ஆண்டும் ஒன்றே முக்கால் லட்சம் ஆய்த்துளை கிணறுகளைப் புதிதாகப் போடுகிறோம். தரையடித் தண்ணீர் மட்டம் எல்லா இடங்களிலும் மிக வேகமாகக் கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

இதனால் தீறந்த கிணறுகள் காய்ந்து போய் வருகின்றன. இந்தத் தீறந்த கிணறுகள் பெரும்பாலும் ஏழைகளுக்குச் சொந்தமானவை. குளங்கள் குறைந்த செலவில் மழை பொழியும் இடத்திலேயே தண்ணீரைச் சேமிக்கின்றன. அவை கிராம மக்களுக்கும் உதவுபவை. புராதன பாரதத்தில் இவையே அதிகம் பயன்பட்டன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலும் சுதந்திர பாரதத்திலும் நம் குளம், குட்டைகள் புறக்கணிக்கப் பட்டன. அவற்றுக்குத் தண்ணீர் வரும் வழிகள் அடைக்கப்பட்டன. குளங்களில் வண்டல் சேர்ந்து அவை மேடுதூடி போயின. அவற்றை வீட்டு மனைகள் ஆகவும் சாக்கடைகள் சென்றடையும் கழிவுக் கிடங்குகள் ஆகவும் மாற்றி விட போம். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் பாரத நாட்டில் விளைநிலத்தில் பாதி குளம் குட்டைகளில் இருந்து நீர்ப்பாசனம் பெற்றன. தற்போது விளைச்சல் நிலத்தில் பத்து சதவீதத்திற்குத்தான் கிணற்றுப் பாசனம் கிடைக்கிறது. அறிஞர்கள் கணக்கின்படி பாரத நாட்டின் நிலப்பரப்பில் மூன்று சதவிகிதம் தான் குளம் குட்டைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை பாரத நாட்டின் மழை நீரில் கால்வாசியைச் சேமித்து வைக்கப் பயன்படுகின்றன.

உயர் மட்டத்தில் இருக்கும் பாரத நாட்டு ஏரிகள் எல்லாம் மாசுபட்டு மரணமடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. புகழ்பெற்ற காஷ்மீரின் தால் ஏரியின் கதையும் இப்படித்தான். மீனவர்கள், நீரைப் பயன்படுத்துகிறவர்கள், பாசன விவசாயிகள், சுற்றுலாப் பயணிகள், சுற்றுலாப் பயணத் தொழில் செய்யவர்கள் ஆகியோருக்கு இதனால் பெரும் துண்பம் விளைகின்றது.

சதுப்பு நிலங்கள், ஈர நிலங்கள் இவற்றின் புறச்சுழல் முக்கியத்துவத்தை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ள தவறினோம். மெள்ள மெள்ளத் தான் புரிந்து கொண்டோம். கல்கத்தாவின் சால்ட் லேக் என்ற நகரமே மிகப்பெரிய சதுப்பு நிலத்தை தகர்த்து தான் கட்டப்பட்டுள்ளது. இது கல்கத்தா நகரின் கழிவு நீர் ஒடைகளைத் தடுத்து நிறுத்துகிறது. கல்கத்தா மக்களின் விருப்ப உணவான நல்ல தண்ணீர், மீன் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதே இல்லை (இந்தப் பெயரின் மீன் ஹில்சா என்பது ஆகும்).

ஆறுகளும், ஏரிகளும் மேலும் மேலும் மாசு அடைந்து வருகின்றன. பெரிய அணைகளால் ஆற்று மீன்வளம் மோசமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது.

முன்பெல்லாம் மீனவர்களுக்கு வீட்டுக்கு அருகிலேயே மீன் கிடைத்தது. இப்போது அவர்கள் வீட்டில் இருந்து வெகுதூரம் போய் தான் மீன் பிடித்து வர வேண்டும். மீன்பிடிக்கும் தொழிலைச் செய்யவர்கள் கோடிக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான கிலோ மீட்டர் தூரம் பயணம் செய்து தான் மீன்பிடிக்க முடிகிறது. மாதக் கணக்கில் வீட்டில் இருந்து வெளியே இருக்க வேண்டிய சங்கடமும் இம்மீனவர்களுக்கு உண்டாகிறது.

பாரத நாட்டின் நிலப்பரப்பில் ஒரு சதவிகிதத்தில் தான் அணை நீர்த் தேக்கங்கள் உள்ளன. அவற்றில் மீன்கள் கிடைப்பது அரிது. மீனவர்களுக்கு அணைகளால் வேலை வாய்ப்பும் கிடைப்பதில்லை. ஒரு பொரிய அணை நீர்த் தேக்கத்தில் ஒரு ஏக்கரில் 80 கிலோ மீன் கிடைக்கிறது. குளம், குட்டைகளிலோ ஒரு ஏக்கரில் 3200 கிலோ மீன் கிடைக்கிறது.

செயற்கையாக மீன் வளர்ப்பது தொழில் அதீபர்களின் கையில் வரும்போது நல்ல நிலம் மாசுபடுகிறது. தமிழ்நாட்டிலும் ஆந்திராவிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஹக்டேர் நெல் வயல்கள் இறால் வளர்ப்பினால் நாசம் அடைந்தன. உப்பழுதுப் போயின.

நாட்டின் நீர்வளத்தைக் பாதிக்கும் அம்சங்கள் எவ்வ எவை? 1) நீரைச் சேமிக்கும் வசதிகள் குறைவு, 2) இருக்கும் குளம், குட்டைகளையும், ஏரிகளையும் நாசம் செய்து வருகிறோம். 3) காடுகள் அழிவது, 4) மண்வள அரிப்பைத் தடுக்க மறந்தது, 5) சமுதாய உறவுகள் பலவீனமடைந்து குளம், குட்டைகள், வாய்க்கால்கள் இவற்றைப் பாதுகாக்கும் கடமையில் நாம் தவறினோம். 6) அரசாங்கமே குளம், குட்டைகளுக்கு மாற்றாக பெரிய அணைகளையே விரும்புகிறது. 7) வெள்ளங்களும் வறட்சியும் மாறி மாறி வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. 8) இவற்றைப் பற்றிய ஆவணங்களையும், தகவல் தொகுப்புகளையும் நன்கு உருவாக்கவில்லை. 9) குளம், குட்டை, கிணறு இவற்றை மாசுபடச் செய்கிறோம். 10) நிலத்துடி நீரை பெருமளவில் இறைத்து நிலத்துடி நீர்மட்டம் கீழே போகும்படி செய்து விடும். 11) நிலத்துடி நீரைச் சேமித்து வைக்கும் இடங்களில் சிமெண்ட் கட்டிடங்களைக் கட்டி தண்ணீர் தரைக்குள் புகாமல் தடுத்து விட்டோம்.

நகர்ப்புறங்கள் அதிகமாகும்போது சாக்கடைகள் பெருகுகின்றன. இச் சாக்கடைத் தண்ணீரைக் கொண்டு செலுத்த வசதிகளே இல்லை. இவற்றைக் கொண்டு போய் ஆறுகளில் கொட்டுவது இயல்பாகி விட்டது. பாரத நாட்டு ஆறுகளில் பலப்பல விஷத் சாக்கடைகள் ஆகிவிட்டன. தொழில் மயமாவதால் ஆறுகள் மேலும் மேலும் மாசு அடைகின்றன. கங்கையில் மட்டும் ஒருநாளில் 70 கோடி லிட்டர் சாக்கடைத் தண்ணீரைக் கொண்டு சேர்க்கிறோம். சாபர்மதி என்னும் சிற்றாறு அஹமதாபாத் நகரின் சாக்கடைத் தண்ணீர் நூறு கோடி லிட்டர் சென்று கலக்கும் இடமாகி விட்டது.

நகரங்களுக்கு நீர் கொடுப்பதற்காக ஆற்றுத் தண்ணீரை அளவுக்கு மீறி உறிஞ்சுகிறோம். பாசனத்திற்கும் தண்ணீர் எடுக்கிறோம். இதனால் பல ஆறுகள் வறண்டு போய்விட்டன. மாசுகளைக் கரைப்பதற்கு அவற்றில் தண்ணீரே இல்லை. ஹரியாணா மாநிலத்தில் யமுனா நதியின் கதை இது தான்.

விவசாய நிலத்தில் இருந்து ரசாயன உரங்களும் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளும் ஆற்றுத் தண்ணீரில் போய் கலக்கின்றன. இவை நியாயமாக

அனுமதிக்கப்படக்கூடிய உச்சமட்டங்களைத் தாண்டிப் போய்விட்டன. நதிகளைப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் செய்யும் முயற்சிகள் தோல்வி அடைகின்றன. பெட்ரோலியக் கசிவால் ஏற்படும் மாசு ஒரு பக்கம். தண்ணீரைத் தூய்மைப்படுத்தும் இயந்திரங்களை அடிக்கடி இழுத்து மூடும் போக்கு ஒரு பக்கம். இவையெல்லாம் ஆபத்தின் சின்னங்கள். மினரல் வாட்டர், பாட்டில், தண்ணீர், சுத்தத் தண்ணீர், சுனைத் தண்ணீர் என்ற பெயரில் தொழிற்சாலைகள் தண்ணீரைப் பாட்டில்களில் அடைத்து வருகின்றன. இது நம் அமைப்பில் பொது மக்களுக்கு பாதுகாப்பான தண்ணீரை இலவசமாக வழங்குவதில் நாம் தோல்வி அடைந்து விட்டோம் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

அழுக்குத் தண்ணீர் ஆளைக் கொல்லும். பலவீணமான மனிதர்களையும், பாதுகாப்பற்ற குழந்தைகளையும் ஒரு வருத்திற்கு பத்து லட்சம் என்ற எண்ணிக்கையில் மாசடைந்த தண்ணீர் குழந்தைகளைக் கொல்லுகிறது. வயிற்றுப் போக்கு, வயிற்றுக் கோளாறுகள் இவை அழுக்குத் தண்ணீரின் அடையாளங்கள்.

பல ஆறுகள் அழுக்கின் அளவில் ஆபத்துக்குறியைத் தாண்டி விட்டன. பீஹாரில் உள்ள தாமோதர் நதி மத்திய பிரதேசத்தில் உள்ள பேட்வா நதி, டெல்லியில் யமுனா நதி இவை அழுக்கு ஒடும் ஆறுகள் ஆகும்.

ஆறுகளுள் மாசு எப்படிப் புகுகின்றது. 1) தொழிற்சாலை கழிவுகள், 2) நகர்ப்புறத்து வீட்டின் அசுத்தங்கள் 3) செத்த ஆடு, மாடுகளை நதியில் தூக்கிப் போடுதல், 4) ஆற்றுத் தண்ணீரை அளவுக்கு மீறி உறிஞ்சி எடுத்தல், 5) வயல்களில் இருந்து வெளிவரும் கழிவு நீர், நுண் மாசுகளை ஆற்றில் சேர்த்தல், 6) காடுகளை அழிப்பதும், தாதுப் பொருட்களை வெட்டி எடுப்பதும் 7) அனு தாதுப் பொருள்களைச் சுரங்கம் தோண்டி வெட்டுதல், 8) தரையடித் தண்ணீரில் மழைத் தண்ணீர் சேரவிடாமல் தடுத்தல், நதிகள் தண்ணீர் பிடிக்கும் மலைச்சரிவுகளில் காடுகள் அழிக்கப்படுதல் இவையெல்லாம் சேர்ந்து ஆற்றுத் தண்ணீரை அழுக்குத் தண்ணீராக மாற்றி விடுகின்றன.

1) தண்ணீர் கணக்கு: அ) தற்போதைய நிலவரம், பயன்படுத்தத்தக்க நல்ல தண்ணீர் வளங்கள் 111 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், ஆ) தற்போது பயன்படும் நீர் வளம் 53 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர்.

2) புதுப்பிக்கப்படக்கூடிய நீர் வளங்கள்: அ) சராசரி மழை அளவு 400 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், ஆ) தரைமேல் தண்ணீராகக் கிடைக்கும் மழை 185 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், அ) தரையடித் தண்ணீராகச் சேமிக்கப்படக்கூடிய மழைத் தண்ணீர் 50 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், ஈ) மண்ணில் சேமிக்கப்படக்கூடிய மழை நீர் 165 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர்.

3) ஆற்றுப் படுகையில் நீரோட்டம்: அ) சுராசாரி மழை நீர் ஓட்டம் 1853.5 கன கிளோ மீட்டர்கள், ஆ) பயன்படுத்தக்கூடிய தலைநீரோட்டம் 690 கன கிளோ மீட்டர்.

4) பாரத நாட்டில் நிலத்தடி நீர்: அ) புதுப்பிக்கக்கூடிய நிலத்தடி நீர் 43.19 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், ஆ) வீட்டிலும், தொழிற்சாலையிலும் உபயோகம் 7.1 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், இ) நீர்ப் பாசனத்தீற்குக் கிடைக்கக் கூடியது 36.1 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், ஏ) வெளியேற்றப்படும் நிலத்தடி நீர் 16.45 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், உ) பயன்படுத்தப்படும் நிலத்தடி நீர் 11.52 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், ஊ) எதிர் காலத்தில் பயன்படக்கூடிய நிலத்தடி நீர் 24.58 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், ஏ) நிலத்தடி நீரின் பயன்பாடு 31 %.

5) நாட்டின் தண்ணீர் தேவை: அ) மக்கள் தொகை 100 கோடி என்றால், ஆ) நீர்ப்பாசனம் 63 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், இ) வீட்டு உபயோகம் ஆடு, மாடுகள் 3.4 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், ஏ) தொழிற்சாலை 3.6 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், உ) அனல் மின்சார நிலையங்கள் 4 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர், மொத்தத் தேவை 75 மில்லியன் ஹெக்டேர் மீட்டர்.

6) பாரத நாட்டின் நீர்ப்பாசனம்: 1993-ம் ஆண்டில் பாரத நாட்டில் நீர்ப்பாசன நிலவரம் பின்வருமாறு அ) நீர்ப்பாசனம் பெறும் நிலம், 2) ஆறு கோடியே 61 லட்சம் ஹெக்டேர், இ) உணவு தானியங்கள் 70%, ஏ) எண்ணெய் வித்துக்கள் 9.6 % உ) கரும்பு 5.5 %, ஊ) மசாலாப் பொருள்கள் 2 %, ஊ) பழங்கள், காய்கறிகள் 2 %, ஏ) எண்ணெய், கடுகு வகைகள் 5 %, ஏ) பருத்தி 4 %, ஐ) புகையிலை 0.3 %, ஓ) பிறபயிர்கள் 4.5 %.

70 % உணவு தானியத்தில் 30 % நெல்லும், 31 % கோதுமையும், 9 % பிற தானியங்களும் ஆகும். நிலத்தடி நீர் மூலம் ஆறு கோடி ஹெக்டேர் நீர்ப்பாசனம் பெறுகிறது. ஆனால் வாய்ப்புள்ள நிலத்தீல் 93 % தான் உண்மையில் நீர்ப்பாசனம் பெறுகிறது.

பாரத நாட்டில் தண்ணீர் வளங்கள், நீர்ப் பாசனத்தீற்கு: அ) அரசு வாய்க்கால்கள் ஒரு கோடியே 66 லட்சம் ஹெக்டேர். அத்தகைய வாய்க்கால்கள் 5 லட்சம் ஹெக்டேர் குளத்துப் பாசனம் 33 லட்சம் ஹெக்டேர், கிணற்றுப் பாசனம் ஒரு கோடியே 58 லட்சம் ஹெக்டேர். பிற நீர் வள ஆதாரங்கள் ஒருகோடியே 7 லட்சம் ஹெக்டேர். மொத்தம் 5 கோடியே 2 லட்சம் ஹெக்டேர் நீர்ப்பாசன வசதி பெற்றது.

அமெரிக்காவில் கிருஷ்ணன் அவர்கள் நினைவாக

விஞ்ஞானியின் பார்வையில் வேதாந்தம்

எழுதியவர் – பேராசிரியர் ஆர்தர் ஜஸ்ட்னர்க்

(பேராசிரியர் ஆர்தர் ஜஸ்ட்னர்க் ஒரு மாபெரும் பொதீக விஞ்ஞானி. பொதீகம், தத்துவம் ஆகிய துறைகளில் பெரும் சிந்தனையாளர். மனத்தைக் கவரும் விஷயங்களை எளிமையாக எடுத்துக் கூறுவார். ஸீ சங்கரர் பிறந்த நாள் விழா வொன்றில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சென்னையில் அவர் பேசிய பேச்சு இது)

எனக்கு சம்ஸ்கிருதம், தத்துவம் ஆகியவற்றில் ஆழந்த கவனம் கிடையாது. ஆயினும் வேதாந்தம், ஆதிசங்கரரின் தத்துவம் இவை எனக்கு மனத்திருப்தியைத் தருகின்றன. திருப்தி தருகின்றன என்று ஏன் சொல்கின்றேன்? ஒரு வேதாந்தி ஆகாமலே, அத்வைத் வேதாந்தம் என்ற ஒரு தத்துவத்தை நான் மதிக்கிறேன். தன்னந்தனியே நிற்கும் ஒரு மாபெரும் ஆன்மீகவாதியான சங்கரர். மற்றெந்த தத்துவக் கொள்கைக்கும் இல்லாத உள் ஸி சை வடிம், தெளிவையும் அத்வைத்தக் கொள்கைக்குத் தந்திருக்கிறார். மறுபடியும் கூறுகிறேன். நான் தத்துவ அறிஞரல்லன். ஆயினும் “ஆய்ந்து பாராமல் வாழும் வாழ்க்கைக்கு எம்மதிப்பும் இல்லை” என்று நம்புகிறவுதான். நிறைய, ஆனால் ஒரு ஒழங்கில்லாமல் நான் படித்து வைத்திருக்கிறேன்.



நான் சொல்வதில் பயனுள்ளது இவ்வளவுதான். மேலை நாடுகளின், அறிஞரல்லாத ஆனால் ஆர்வமும் அன்பும் உடைய ஒருவனுக்கு, அத்வைத் வேதாந்தத்தின் சில கருத்துக்கள், எப்படித் தோன்றுகின்றன? இதை கவனிப்பது சுவாரசீயமாக இருக்கும். என் பேச்சு என் அறியாமையைப் பலப்படுத்தினாலும் நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவீர்கள். ஏனெனில் ஹாசங்கரரின் மாணவர்கள் என்ற

முறையில் அறியாமைக்கு (அவித்யர) அவர் தரும் பெரும் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

ஒரு உண்மை என்னைத் தொடுகிறது. மனிதகுலத்தின் மிகவும் பெரிய பல ஞானிகளின் சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி நமக்கு அதீகம் தெரியாது என்பதுதான் அது. லாவோ-தஸ் என்றமைக்கப்படும் வி பெ-ஜான்ஸ் எப்போது பிறந்தார், என்று மறைந்தார் என்று நிச்சயமாக நமக்குத் தெரியாது. கௌதமபுத்தர் எப்போது வாழ்ந்தார் என்று நாம் அறியோம். சாக்ரஸீஸ், ஏசுக்ரிஸ்து, மஹாவீர தீர்த்தங்கரர் ஆகியோர் பிறந்த, இறந்த வருஷங்களும் நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது. எப்படியோ இவர்கள், அகம்பாவத்தை அறவே ஒழித்துவிட்டு தம் எண்ணங்களிலேயே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆன்மீக உயர்வுக்கு அடிப்படையான ஒரு விதி தன்னைத் தானே மறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது தானோ?

எது எப்படி இருந்தாலும், மற்றவர்களைப் போலவே, சங்கராரின் சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி வெளியிலகுக்கு அதீகம் தெரியவில்லை.

பாரம்பரிய வரலாறுகள் கீ.மு. 2-ம் நூற்றாண்டில் அவர் பிறந்ததாகக் கவறுகின்றன. புத்துலக அறிஞர்கள், நம் காலத்துக்கு அருகேயே அவர் வாழ்ந்ததாகக் கவறுகின்றனர். ஏழு, எட்டாம் நூற்றாண்டில் பிறந்ததாகக் கவறுகின்றனர். கீ.பி. 784-ல் அவர் பிறந்ததாகக் கவறுவாவர் பலர். அவர் இளமையில் இறந்ததாகப் பலரும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர்-முப்பந்தைந்து வயதுக்கு முன்பே - . கொச்சிக்கு அருகே உள்ள காலதியில் நம்புதி ரி பிராமணர்கள் குலத்தில் அவர் பிறந்தார். இந்தியநாடு முழுவதும் அவர் சுற்றினார். இமயத்தீல் உள்ள கேந்திரத்தில் அவர்

பயணம் செய்தார். கற்றறிந்தோருடன் அவர் தத்துவ வாத விவாதங்களில் ஈடுபட்டார். மடங்களைத் துவக்கினார். இமயத்தீல் உள்ள கேந்திரத்தில் அவர்



இறந்தார் என்றெல்லாம் அவரைப் பற்றி நாம் கேள்விப்படுகிறோம். அவர் வாழ்க்கையைப் பற்றி நாம் கேள்விப்படுவதீல் மிச்சம் முக்கால் வாசி, கதையும் கற்பனையுமே. சீனமாகட்டும், பாரதமாகட்டும், கிரேக்கமாகட்டும், தத்தும் நாட்டுப் பெருமகன்களின் வாழ்க்கைக்கடிடன் கதைகளையும், கற்பனைகளையும் பினைப்பது இயற்கையே. இறந்தவர்களை அவர்கள் உயிர்ப்பித்தனர், நோயற்றோரைக் குணப்படுத்தினர். காட்டுத்தனமானவர்களை அடக்கினர், என்றெல்லாம் கதைகள் வழங்குகின்றன. இதில் எல்லாம் சாரம் என்னவென்றால், பெருமக்களின் வாழ்க்கைகள் அடையாளச் சின்னங்கள், அள்ளாள்கள் குறையாமல் வந்து கொண்டே இருக்கும்.

ஆச்சாரிய சங்கரரின் உயர்ந்த சிந்தனையைச் சுருக்கமாகச் சொன்னால், மிகமிக எளிமைப்படுத்திச் சொன்னால் - இறுதியில் உண்மையாக விளங்குவது ஒன்றே ஒன்று - என்பதேயாம் அது நிர்க்குணப் பிரம்மன். அதை விளக்குமுகமாக, உடன்பாடாக எதுவும் கூறமுடியாது. அதைப்பற்றி - இதுவன்று - இதுவன்று என்று மட்டுமே நாம் கூறமுடியும். அதை வருணிக்க முடியாது. ஆனால் அதை அனுபவிக்க முடியும்.

இந்த வருணிக்க முடியாத வஸ்துவிலிருந்து தான் மற்றதனைத்தும் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இப்பிரபஞ்சம் முழுவதும், வெளியுலக முழுவதும் நம் அகங்காரம் உள்பட (ஆன்மா அல்ல) சிலந்தியிடமிருந்து சிலந்திவலையைப் போல, வெளிவருகிறது. இதுஙான் “மாயையின்” விளைவு.

‘மாயை’ என்றால் என்ன? இச்சொல் பெரும்பாலும் “பொய்த்தோற்றம்” என்று மொழி பெயர்க்கப்படுகிறது. சரியாகப் புரிந்து கொண்டாலும், சரியான அடைமொழி கொடுத்தாலும் ‘பொய்த் தோற்றம்’ என்பது பொருந்தும். இதில் ஆபத்து என்னவென்றால், பலர் “பொய்த் தோற்றத்துக்கும்” மயக்கத் தோற்றத்துக்கும் (பிரமை) வேறுபாடு அறியாதிருக்கிறார்கள். மாயை என்பது எதுவாக இருந்தாலும் இராவிட்டாலும் “மயக்கத் தோற்றம்” இல்லை. வேதாந்தத்தின்படி இவ்வியற்கை, வாஸ்தவத்துடன் - தொடர்படையது. நன்றாகக் குடித்திருக்கிற ஒருத்தனுக்கு ஒன்றுமில்லாத இடத்தில் பாம்பு தென்படும். வேதாந்தம் கூறுகிற பொய்த் தோற்றம் இதிலிருந்து மாறுபட்டது. சங்கரர் பல உவமைகளைக் கூறுகிறார். பார்வைக்குப் பாம்பு உண்மையில் கயிற்றுச் சூருள். பார்வைக்கு வெள்ளி நிஜத்தில் முத்துச்சிப்பி, பார்வைக்குத் தீருடன், உண்மையில் மரக்கம்பம்-கவனியுங்கள். இவை அனைத்திலுமே, மாயை என்பது, உண்மையான ஒன்றை, படைப்பாற்றல் மூலம் தவறாகப் புரிந்து கொள்வதாகக் கூறப்படுகிறது. ஒன்றுமில்லாததை உண்டாக்கி அறிவதாகக் கூறப்படுவதில்லை. ஒரு நல்ல தர்க்கவாதியான சங்கரர், “ஒன்றுமில்லாததீவிருந்து ஒன்றும் விளைய முடியாது” என்ற சித்தாந்தத்துக்குப் புறம்பாகப் போகவில்லை.

மலரும் கோர்திரம்

மா. ஏக்நாத்ஜியின் கழுதங்கள்

30/9/1963

அன்புள்ள ஸ்ரீ பன்னாவுக்கு,

நேற்று மாலை நான் உங்களுக்கு அவசரம் அவசரமாகக் கடிதம் எழுதினேன். அந்தக் கடிதம் விமானத் தபாலில் செல்ல வேண்டி இருந்ததால் நேரம் குறைவாகவே இருந்தது. உங்களுடைய முந்தைய கழுதங்களில் நீங்கள் எழுப்பி இருக்கும் எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் இன்றைக்கு விடை எழுத முயற்சி செய்கிறேன். ஹிந்துஸ்தான் ஸ்டாண்டர்டு, ஆனந்த பஜார் ஆகிய பத்திரிகைகள் அவற்றின் செப்டம்பர் 14-ம் தேதி இதழ்களில் ஒரு செய்தியை வெளியிட்டுள்ளன. அதனை நீங்கள் உங்கள் கடைசி கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். அப்பத்திரிகைகளின் டெல்வி பிரதிநிதிகளுக்கு தகவல் துறை சில ஆவணங்களைக் காட்டிற்றாம். முற்றிலும் அவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டு அப்பத்திரிகைக்கூடச் செய்திகள் வெளியாயின. இப்பிரச்சினையில் ஸ்ரீ ஹூமாயூன் கபீரின் பண்பாடு சம்பந்தமான அமைச்சகத்தை அப்புறப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன என்பது தெளிவு. பண்பாட்டுத் துறை சில முக்கியமான செய்தித்தாள்கள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளை ஊக்குவித்து இருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. அவற்றுள் ஆனந்த பஜார், ஹிந்துஸ்தான் ஸ்டாண்டர்டு ஆகியவையும் அடங்கும். ஜனவரி 63-ல் மதறாஸ் மாநில அரசின் குறிப்பிட்ட கழுதங்களைப் பார்ப்பதற்கு இப்பத்திரிகை பிரதிநிதிகள் தூண்டப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அச்சம்பவத்திற்குப் பிறகு யமுனா பாலத்தின்கீழ் நிறைய தண்ணீர் ஓடிவிட்டது. அதுமட்டுமின்றி ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வெளிக்காட்டப்பட்ட அந்த ஆவணங்களே கூட மொத்த உண்மையில் ஒரு பகுதியைத் தான் எடுத்துச் செல்லுகின்றன.

நான் ஸ்ரீ ஹூமாயூன் கபீருடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி உள்ளேன். ஆகவே ஸ்ரீ கபீருக்கு, ஸ்ரீ சரோஜ் பாபுவோ, வேறு எவருமே கடிதம் எழுத வேண்டிய தேவை இல்லை. ஸ்ரீ கபீருடன் நான் பேசிய உரையாடலை எழுத்து வடிவில் நான் எழுதியதை அவர் உறுதிபடுத்தி எனக்குக் கடிதம் எழுதிய பின் நான்

ஒரு அறிக்கையை செய்தித்தாள்களுக்கு வெளியிடுவேன். அடுத்த சில நாட்களில் வேறந்த மாற்றமும் நிகழாவிட்டால் நான் இவ்வாறு செய்வேன்.

டாக்டர் ராதாசிருஷணன் தென் இந்தியாவுக்கு வரும்போது நம் விஷயம் பற்றி ஸ்ரீ பக்தவத்சலத்தீடம் பேசுவார் என்று நான் நம்புவதற்கு காரணம் இருக்கிறது. அவர் ஏற்கனவே பேசி இருந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. வேறு சில முக்கியமான நபர்களும், ஸ்ரீ பக்தவத்சலத்தீடம் பேசி இருப்பதாக எனக்குத் தெரிய வந்துள்ளது. இம்முயற்சியில் இருந்து நல்லது ஏதாவது நடக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

குடியரசுத் தலைவர் கல்கத்தாவுக்கு வருகை தந்தபோது தூதுக்கும் சென்று அவரைச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்வதில் நீங்கள் வெற்றி அடைந்திருந்தால் மிக நன்றாக இருந்திருக்கும். ஒரு முக்கியமான வாய்ப்பை நீங்கள் தவற விட்டு விட்டார்கள்.

ஸ்ரீ காளிதாஸ் போல் அவர்களோ ஸ்ரீ சியாமா பிரசாத் அவர்களோ வங் கா ள த் தி ல் சுற்றுப்பயணம் செ ய் து இப்பிரச்சினைக்கு பொ து மக்களின் கருத்தைத் திரட்டுவது பற்றி உங்களிடம் இருந்து தகவல் எதுவும் எனக்கு வரவில்லை. கல்கத்தாவில் நாம் செய்து இருக்கும் சிறு பணியை வங்காளத்தின் மற்ற பகுதிகளிலும் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். நீதி அரசர் முக்கர்ஜி அவர்களின் அறிக்கையின் பிரதிகளை எனக்கு அனுப்பிய பிறகு அவரிடம் இருந்து ஏதாவது செய்தி வந்தது. ஸ்ரீமதி முக்கர்ஜி நாக்பூரில் இருக்கிறார்.

ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸின் தசரா கொண்டாட்டத்தைக் காண வரும்படி அவருக்கு அழைப்புப் போய் இருக்கிறது. அக்கொண்டாட்டங்களில் அவர் கலந்துகொள்வது பற்றி நீங்கள் அறிய வந்தால் எனக்குத் தகவல் தெரிவிக்கவும்.

உங்களுடைய புத்தொலித்தனத்தையும், வருகையையும் பயன்படுத்தீ மக்கள் பாறை நினைவாலயப் பிரச்சினையை மறந்து போய் விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இறுதியில் வெற்றி நமதே என்பது உங்கள் மனத்திலும் கூட சந்தேகம்



எனுவும் இருக்கக்கூடாது. விவேகானந்தப் பாஸ்ரயின் மீது சுவாமிஜியின் சிலை நிறுவுவது முழுந்து போன விஷயமாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

அதிகபட்சம் இரண்டு வாரங்கள் தலைநகரத்தில் தங்குவது என்று முதலில் நான் தீட்டமிட்டிருந்தேன். ஆனால் ஹனுமான் வாலைப் போல என்னுடைய தலைநகர் வாசம் நீண்டு கொண்டே போகிறது. இருப்பினும் தீவிரன்று ஒரு சுபநாளில் நான் உங்களிடையே வந்து சேர்ந்தால் நீங்கள் ஆச்சரியம் அடையக்கூடாது.

“ஹிந்து ராண்டிரத்தீர்கு அறைகவல்” புத்தகத்தை உரிய நேரத்தில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஸ்ரீ சீதாநாத் கோஸ்வாமிக்கும், ஸ்வஸ்திக் பிரகாசனுக்கும் நீங்கள் ஒரு அறைகவல் விடுக்கலாமே.

டாக்டர் மஜாம்தாருக்கும் குழுவின் மற்ற முதிர்நிலை உறுப்பினர்களுக்கும் அடுத்த சில நாட்களுக்குள் கடிதம் ஏழத் தீருக்கிறேன். அப்போது நான் சில மதிப்பு மிகுந்த தகவல்களை அவர்களுக்குக் கொடுப்பேன் என்று நம்புகிறேன்.

பூஜைக்குரிய சுவாமி சம்புத்தானந்தா அவர்களுடன் நீங்கள் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அவ்வப்போது நான் உங்களுக்கு கொடுக்கும் பணி முன்னேற்றம் பற்றிய தகவல்களை அவருக்கு தந்து கொண்டே இருக்கவேண்டும். அதேமாதிரி போல்பார்க் ராமசிருஷ்ண மிஷன் பண்பாட்டு மையத்தின் சுவாமி பாஷ்யானந்தருடனும் நீங்கள் தொடர்பிலேயே இருக்க வேண்டும். இங்கே நான் சென்ற வாரம் ஸ்ரீ ரங்கநாதானந்த சுவாமியைச் சந்தித்து விட்டேன்.

இங்கு நீங்கள் மிகவும் மும்முரமாக வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். ஆச்சரியர் கடிதங்களை எழுதுவதற்குக் கூட நேரம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு நாளும் இரவு ஒரு மணிக்கு வேண்டா வெறுப்புடன் நான் உறங்கச் செல்கிறேன். இன்னும் செய்யவேண்டிய வேலைகளின் சுமை என் தலையை அமுத்துகிறது. உங்கள் முனையிலும் நீங்களும் கஷ்டப்பட்டு உழைக்க வேண்டி இருக்கும். நம்முடைய சகத் தொண்டர்கள் தங்கள் தொழில் குடும்பப் பணிச்சுமை காரணமாக உங்கள் பாரதத்தைப் பங்குபோட்டுக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

நம் குழுவில் இருக்கும் பொரியவர்கள் எல்லோருக்கும் என்னுடைய நமஸ்காரங்களைத் தெரிவியுங்கள். நண்பர்களுக்கும், சகத் தொண்டர்களான ஸ்ரீ வசந்தராவ் தீக்ஷித், கேசவராவ் காளிதாஸ் போஸ், சரோஜ் பாடு, சியாமா பிரசாத், அஜி சனத் தா, டாக்டர் சுஜித் ஆகியோருக்கும்.

உங்கள் உண்மையுள்ள,

ஷக்நாத் ராணுடே.

சந்தோதிரி நிலைத்திடை

பெருமீனியை திருமதி ஆர். நாகம் சுப்பிரமணியம்

பண்பாடும், தேசிய உணர்வும் வளர்க்கும் கல்வி

கட்டுரை - 6



தாய்நாடு ஒரு பெரிய, விரிந்த பல்கலைக்கழகம். தாய்நாடாகிய பல்கலைக்கழகத்தில் பிறந்த ஒவ்வொரு குழந்தையும் அப்பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவர்களாக விழுதுகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவது தேசத்திற்குச் செய்யும் தொண்டு ஆகும். கல்வி வாய்ப்பின்மூலம் மேற்கெள்ளப்படும் எல்லா வகையான முயற்சிகளுக்கும் பின்னே, அம்முயற்சிகளின் செலுத்து சக்தியாக இயங்குவது பண்பாட்டு மேம்பாட்டு இலட்சியமே.

கல்வியினால் பண்பட்ட ஒருவர் தன்னை மதிக்கிறார். தான் தன்னை மதிப்பது போலவே, பிறர் தத்தமிடம் கொண்டுள்ள மதிப்பை ஏற்றுப் பிறரையும் மதிக்கிறார். விழுதிய மனிதர்களின் உறவை வளர்த்துக் கொள்கிறார். விழுதியோர் உறவின்றி இணைந்து செயற்படத் தேவையான சிறந்த அமைப்புக்களை உருவாக்க இயலாது. தான் ஏற்றுக் கொண்ட இலட்சியத்திற்கு மதிப்பும், மரியாதையும் அளிப்பதுதான், அந்த இலட்சியத்திற்கு நம்மை ஸ்ரத்த இலட்சியவாதிக்கு அளிக்கும் மதிப்பையும், மரியாதையையும் விட மிக முக்கியம். சோம்பலை அறவே தவிர்த்துத் தொழில்புரிவதில், செயலாற்றுவதில் தளராது ஈடுபட்டிருத்தல் ஒரு இலட்சியப் பண்பு. ஆனால் செயல், இதுயத்தின் தீவிரச் செயற்பாட்டின் விளைவாய் இருந்தல் வேண்டும். நமது முன்னோர்கள், கணிதவியலுக்கும், தத்துவ இயலுக்கும், தர்க்கவியலுக்கும் மதிப்பும், முக்கியத்துவமும் அளித்து அவற்றைக் கற்று, ஆராய்ந்து தேர்ச்சி பெற்ற தீவிரத்தைப் போற்றுவதோடு கூடவே, வரலாறு, அறிவியல் போன்ற இன்றைய கூழலில் மிகத் தேவைப்படும் அறிவுத் துறைகளில் தேர்ச்சி பெற அதே அளவு தீவிரத்தைக் காட்டுதல் தேவை. நமது முன்னோர்களிடம் இருந்து சுத்திய வேட்கை கொள்ளும் பண்பையும், அறிவு நாட்டம் கொள்ளும் பண்பையும் பாரம்பரியச் செல்வங்களாகப் பெற்றோம். இன்றைக்குத் தேவைப்படும் புதிய துறை அறிவுகளையும், பயபக்தியோடு தேடிக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறவே சிறந்த கல்வியாகும். கல்வியின் இறுதி இலட்சியமே மெருகேறிய பண்பட்ட நன்னடத்தையைப் பேணுவதே.

இந்தியாவின் எதிர்காலம் கல்வியைச் சார்ந்தே உள்ளது. கல்வி வாய்ப்புக்கள் நாட்டின் அத்தனை தர மக்களுக்கும் கிட்டவேண்டும் என மிக மன எழுச்சியுடன், உறுதிபட இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே குறை எழுப்பினார். நிவேதிதையின் குரலில் இரண்டு முக்கிய கருத்துக்கள் ஒலித்தன. ஒன்று நாட்டின் மக்கள் அனைவருக்கும் கல்வி கிட்டவேண்டும் என்னும் நாடு தமுகிய கல்விக்கான இன்றியமையாத் தேவையையும், வழிமுறையையும் பற்றிய கருத்துக்களின் ஒலி. யாருக்கு அளிக்கப்பட்டாலும், சிறுவர், மழலையர், சிறுமிகள், ஆண்கள், பெண்கள் என யாருக்கு அளிக்கப்பட்டாலும் அது தேசீயக் கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிப்பதாய், தேசீயக் கலாச்சார வேர்களை அடிப்படையாய்க் கொண்டதாய், இருத்தல்வேண்டும். அதுபோலவே கல்வியின் தன்மையும், அறிவுக்கிளை எதுவாயினும் மழலையர் தோட்டக்கல்வி, ஆரம்பக்கல்வி, உயர்கல்வி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி, தொழிற்கல்வி, சமயக்கல்வி, சமயம் சாராக் கல்வி, உயர்நிலை ஆராய்ச்சி என ஏந்த நிலைக் கல்வியானாலும் - அது தேச பக்தியை, தேசத்தின் கூழல் பற்றிய அறிவை, தேசநலன் கருதிய உணர்வுபூர்வ சிந்தனையை, தேச நலனுக்காகத் தொண்டாற்றவும், தேச நலனுக்குக்கந்த தொழில்களையும், கலைகளையும் வளர்க்கவும் உதவும் கல்வியாய் அமைதல் வேண்டும் என்பது நிவேதிதை வலியுறுத்திய கருத்து.

இந்தியப் பாரம்பரிய நாகரீகத்திலும், கலாச்சாரத்திலும் தனிமனிதனின் சமூகப் பொறுப்புணர்ச்சியும், கடமையும் நிறையவே வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது; அதன் விளைவாகவே அன்னதானமும், பிறவகை தான் தர்மங்களும் புனித இடம் பெற்றுள்ளன என்பதை உணர்த்தும் நிவேதிதை அனைவருக்கும் அறிவாற்றல் அளிக்கும் நாடு தமுகிய கல்வி வழங்குவது இன்றைய நிலையில் பிறவகை தான், தர்மங்களைப் போல, அவற்றினும் மேலாகவே புனிதம் உடையது கல்வி அளிக்கும் பணி.

நாடு முழுவதும் கல்வியறிவு பரவினால் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடும், ஒற்றுமையும் உறுதிப்பட்டும். பல்வேறு மொழிகள் பேசப்படும் நாட்டில் பிறர் தலையீடின்றி, இயந்திரத்தனமான மேல்மட்ட மைய நிறுவனங்களிடம் பொறுப்பையும், அதிகாரத்தையும் ஒப்படைக்காமல் எனிய முறைகளின் பரவலாக கல்வி அறிவு பரப்பப்படுமானால் மொழிப் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு ஏற்படும் என அறிவுறுத்தியுள்ளார் நிவேதிதை.

பரவலான முயற்சியால் நாடு தமுகிய கல்வியறிவைப் பரப்பச் சில எனிய ஆணால் உறுதியான பயனளிக்கும் யோசனைகளையும் கூறுகிறார். பல மேலை நாடுகளில் கல்விக் காலம் நிறைவற்றவுடன் கட்டாயமாக பாதுகாப்புப் படையில் மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றி, படைவீரனாகத் தீற்மபடச் செயலாற்றவல்ல பயிற்சி பெறுகிறான். இம் முறையைப் பின்பற்றி ஒரு கல்விப்படை திரட்டுவது தேவை என்கிறார் நிவேதிதை. ஒவ்வொரு மாணவனும்

தனது கல்விக்காலம் நிறைவுற்றதும் மூன்று ஆண்டுகள் கிராமங்களில் கல்விப்பணி செய்ய வேண்டும் என ஒரு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும். இக்கல்விப் படையின் கல்வித் தொண்டின் விளைவாக அவர்களும் பணியாற்றிய கிராமங்களிலிருந்தே கற்றறிந்த கல்வித் தொண்டர்கள் உருவாக வேண்டும் என்பது நிவேதிதையின் கணவு. இத்தகைய ஒரு கல்விப்படை உருவாக்கமும், அப்படையின் நாடு தழுவிய கல்வித் தொண்டும், ஒரு மைய நிர்வாக அமைப்பினால் தீணிக்கப்படாது, மக்களின் ஆர்வத்தினாலேயே உருவாக்கப்படவேண்டும் என்பது நிவேதிதையின் கருத்து. இத்தகைய கல்விப்படை தீர்ட்டலும், இப்படையினரின் தொண்டால் நாடு முழுவதும், அனைவரும் கல்வியறிவு பெறுவதும் சாத்தியமற்ற திட்டம் இல்லை. சிறிது காலத்திற்கேனும் தனது வசதிகள், சுகங்கள், வாய்ப்புக்கள் முதலியவற்றைத் தியாகம் செய்யத் தயாராகும் இளைஞர்கள் மூலம் இப்பணி நிறைவேற முடியும் என்று உறுதியுடன் கூறுகிறார் நிவேதிதை.

தேசம் தழுவிய கல்வி அளிப்பது மட்டும் அன்றி அக்கல்வி தேசத்தையே சீரமைக்கவல்ல கல்வியாக அமைதல் வேண்டும். கல்வி தொடர்ச்சியோடு கூடவே தேசீய உணர்வும், தேச நலன் பற்றிய சிந்தனையும் தொடரும் வகையில் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி புகட்டப்படவேண்டும். தேசீய உணர்வு என்பது பிறர் நலம் வேண்டும், உறுதியான சமூக உணர்வே கல்வி. ஒவ்வொருவரிடமும் தன்னலமற்ற பொதுநோக்கு உணர்வை எழுப்பி அதை ஒன்றுதிரட்டும் முயற்சியாகவும் இருத்தல் வேண்டும். தன்னலமற்ற தேசீய உணர்வை ஒரு குழந்தையிடம் ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் அக்குழந்தை பழக நேரிடும் முதியோர் எல்லாம் பொதுநல உணர்வுடையவராய், அரசு ஊழியர்கள், பிறவகை நிர்வாகப் பொறுப்பாளர்களின் நேர்மையற்ற செயல்களை நிந்திப்பவராய் இருத்தல் வேண்டும். பள்ளிகளிலும், வீடுகளிலும், தேசபக்தியும், தன்னலமின்றி தேசநலம் நாடும் உணர்வும் குழந்தைகளுக்கு மூச்சுக் காற்றாய் கீட்ட வேண்டும். இத்தகைய கூழல் கல்விக் கூடங்களிலும், வீடுகளிலும் ஏற்படுமாயின், ஒவ்வொரு எண்ணமும், வளரும் அறிவும் தேசத்தையும், தேசமக்களையும், தேசீய இலட்சியங்களையும் சார்ந்ததாக அமைந்து இலட்சியக் காட்சி தெளிவடையும். தேசபக்திச் சிந்தனைகளும், உணர்வுகளும் வீரம் செறிந்ததாய் இருத்தல் தேவை. வீர உணர்வோடு சிந்திக்க மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். வீரர்கள் பிறப்பதில்லை, உருவாக்கப்படுகிறார்கள் எனகிறார் நிவேதிதை. கல்விக்கூடங்களும், குடும்பங்களும் உள்ளத்தில் எழுப்பும் வீரம் சிறந்த சிந்தனைகளும், உணர்வுகளும் அளிக்கும் அழுத்தமே தியாக உணர்வுமிக்க வீரர்களை ஏற்படுத்துகிறது. முப்பது கோடி மக்கள் சுகோதரி நிவேதிதையின் கால இந்திய மக்கள் தொகை தீவிரமாக ஒரே மனத்திராய் பலம் பொருந்திய ஒன்றுபட்ட தேச உருவாக்கம் என்னும் இலட்சிய எண்ணம் கொண்டால் இந்த எண்ணத்தை எதிர் கொள்ளவும் அழிக்கவும் எந்தச் சக்தியால் இயலும்? என்ற கேள்வியை எழுப்பி இந்த இலட்சியத்தை நோக்கிய கல்வியே உண்மையான கல்வி எனகிறார் நிவேதிதை.

அலையுச் தாழை



திரு. த. தஞ்சை

அல்மோரா அடைந்தவர் அடை மழையென அங்குலம் நகராது அபரிமிதச் சொற்பொழிவாற்றினார். மேதினி புகழ் மகானின் மேன்மையுணர் மேனாட்டுச் சீர்கள் மேகமென தீரண்டனர். கேப்டன் சேவியர் தம்பதியர் இமாலயத்தில் இனியெதாரு ஆசிரமம் துவக்கினார்.

1898- ஜனவரி பெருமையிகு பேவூரில் பேரியக்க மடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அமெரிக்கச் சீர்கள் திருமதி ஓலேபுல், செல்வி ஜோசபின் மக்கியாட் இருவரும் இருப்பிடம் ஆக்கினர்.

பிறந்த இத்தை மாற்றியவர்கள் இருந்த நாமத்தையும் மாற்றினார் குரு. திருமதி ஓலேபுல் தீர்மாதா ஆனார். செல்வி ஜோசபின் மக்கியாட் ஜயா ஆனார். மிஸ். முல்லருடன் மின்னலை வந்த மார்க்கரெட் நோபின் நிவேதிதா ஆனார்.

பிழவாத பிளேக் கல்கத்தாவை பேயால் பிழக்கு ஆட்டியது. கலவரத்தால் கட்டுண்ட கல்கத்தாவில் கண்ட இடமெல்லாம் கண்ணரீக் காட்சிகள்.

நிழலில் நின்றவர்களும் நிச்சயமாய் நிர்மலத்திற்கு . . .

அண்டை வீட்டார் அகன்று சென்றனர். சொந்த பந்தங்கள் சொல்லோடு போயின.

ஊரே உருக்கலைந்தது, நாடே நடுநடுங்கியது. துயரம் மட்டும் எங்கும் துளிர்விட்டது. துண்பத்தைத் துடைத்தெறிய கவாபிஜியும் சுற்றி இருந்தவர்களும் மட்டுமே சுதாகரித்தனர். பணிவிடையால் பஞ்சம் தீர்த்தனர். சேவையால் செம்மை சேர்த்தனர்.

அருகமர்ந்து ஆறுதல் கூறி அகம் புதித்தனர். சாக்கடைகள் சுத்தமாயின! சங்கடங்கள் சாந்தமாயின! கைவிட்டவர்கள் கை எடுத்துக் கும்பிட்டனர். கவனிப்பாற்றவர்கள் கண்ணனக் காப்பாற்றப்பட்டனர். நோய்களின் நாம்பலம் நாறுக்கப்பட்டது. ஆதரவு அளவுக்கத்திகமாய்ப் பெருகியது. கவாபிஜியின் சுகாதார சேவை அடையாளம் காணப்பட்டது. விளைவு வினோத “பிளேக்” பிளாக் ஆனது.

அயல்நாட்டினருடன் அமர்நாத் சென்றார். அமரநாதனின் அருள் வேண்டி அங்கே தீயானம் செய்தார்.

அற்புத காட்சி கண்டவர் அங்கிருந்து ‘பேவூர்’ சென்றார்.

**விவேகானந்த கேந்திரம் கிராம முன்னேற்றுத் திட்டம் நடத்திய
கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டியில்**
முதல் பரிசு பெற்ற கட்டுரை 2011 - 2012

முதல்பரிசு: பேராசிரியர் **சி.கே. இரவிசங்கர்**, துறைத்தலைவர், துக்கிலியல் மற்றும் ஆடை வடிவமைப்புத்துறை, விவேகானந்தா மகளிர் கல்லூரி, திருச்செங்கோடு - 637 205

**தலைப்பு: அறத்தையும், தெய்வ பக்தியையும்,
வளர்ப்பதில் தமிழ் முனிவர்களின் பங்கு**

தீருக்குறள் காட்டும் கடவுள்: ஒப்புயர்வு அற்ற ஒழுக்க நூல் தீருக்குறள். இது இறைநலத்தை அனுபவித்து இயம்புகின்றது. இறைவனே உலகினை இயற்றுகின்றான். சாதாரண மனிதன் இறைவனை ஆதிபகவானாக உணர்கிறான். கற்றறிந்த அறிஞருக்கு இறைவன் வாலறிவன். தூய உள்ளத்தார்க்கு இறைவன் மலர்மிசை ஏகினார். துறவிக்கு இறைவன் வேண்டுதல் வேண்டாமை அற்றான். புலன் வென்றவருக்கு இறைவன் பொறி ஜந்து அவித்தான். கவிஞருக்கு இறைவன் தனக்குவமை இல்லாதான். மெய்யிலாளனும் கோளில் பொறியில் குணமிலவே என்குணத்தான் என்று இறைவனை தீருக்குறளில் அழைக்கின்றான். பலரும் பலவகையில் இறையனுபவம் பெறுகின்றனர். ஆயினும் அனைவரும் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழவேண்டும். அதற்கு ஏற்ற வழி அறத்தான் ஒழுகுவது ஆகும். மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன். உள்ளத்து தூயமை பெறுவதில் அறம் அனைத்தும் அடங்கியுள்ளது. நடத்துமறையில் அழக்காறு. அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் இந்நாள்கையும் விளக்குவது அறம். அறத்தின் வழிச்செல்வது அன்றாடச் செய்கை அதற்கு இளமை, முதுமை என்று பருவங்கள் கிடையாது.



இல்லறத்தில் இறைவன்: இறையனுபவம் பெற்றவர் ஒழுக்க நெறியில் நிற்பார். ஒழுக்க நெறியில் நிற்பவர் இறையனுபவம் பெறுவர் என்று குறள் கூறுகிறது.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது” என்று கூறுகின்றார். இல்லற வாழ்க்கை என்பது கணவன், மனைவி தமக்காக மட்டும் வாழும் வாழ்க்கை அன்று. பிறருக்காக வாழும் வாழ்க்கை. அது தன்னைக் கடந்த நிலை. கடவுளின் கடப்புத் தன்மை பெற்ற நிலை. இல்லறத்தாரின் பொருட்செல்வம் மக்கட்செல்வமே ஆகும்.

மக்களை, சான்றோராகவும், அறிவார்ந்தவராகவும் ஆக்குவது பெற்றோரின் கடமை. தமிழிலும் தம்மக்களை அறிவில் சிறந்தவர்களாக ஆக்குவது உலகிற்கு செய்யும் தொண்டாகும். இவற்றின் மூலம் இல்லறத்தார் இறையனுபவம் பெற்றதை அறிய முடிகிறது.

காப்பிய இறையனுபவம்: சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் பல்வேறு சமயத்துவர்களின் இறையனுபவங்கள் காட்டப்படுகின்றன. எனிய மக்களிடையே காணப்பெற்ற இறையனுபவங்கள் பக்தி மணம் கமழு அமைகின்றன. ஆய்ச்சியர் குரவையில்,

“கன்று குணிலாக் கணியதீர்த்த மாயவன்
இன்று நம் ஆனுள் வருமேல் அவன்வாயில்
கொன்றையந்தீங்குழல் கேளாமோ தோழி” என்ற அடியிலும் வேட்டுவ வரியில்

“சடரொடு தீரிதரு முனிவரும் அமரரும்
இட்டீடை அருளும் நீன் இணையடி தொழுதே
அடல்வழி எயினர் நீன் அடிதொடு கடன் இது
மிட்டிகு குருதிகாள் விரல்தரு விலையே” என்று பக்தி வழிபாடாக அமைகின்றது. இவற்றில் மக்களின் இறையனுபவத் தாக்கத்தை அறிய முடிகின்றது.

சித்தர்களும் அவர்களின் சித்தங்களும்: சித்தர்களால் எதையும் சாதிக்க முடியும். இவர்கள் மரண பயத்தை வென்றவர்கள். இவர்கள் செத்துவர்கள் தம்மை எழுப்பித் தருகின்ற சித்தர் பிறந்த தமிழ்நாடு” எனச் சித்தர்களின் பெருமையைப் பாராட்டியுள்ளார் பாரதியார்.

தமிழ் முனிவர்களாகிய சித்தர்கள் – பெயர்க்காரணம்: பலவகையான சித்து விளையாட்டுக்களைச் செய்வதில் வல்லவர்கள் என்பதால் சித்தர் என அழைக்கப்பட்டனர் என்று ஒரு சாரார் கூறுவர். மேலும் சிந்துப் பாடல்களைத் தோற்றுவித்துப் பாடிதூல் சித்தர் எனப்பட்டனர் என்று சிலர் கூறுவர். இவர்கள் அணிமா (சிறிதாக்குதல்), மகிமா (பெரிதாக்குதல்), லக்மா (எடையைக் குறைத்தல்), கரிமா (எடையை அதிகமாக்குதல்) பிரகாமியம் (நினைத்த இன்பங்களை அடைதல்), பிராப்தி (விரும்பியதை அடைதல்) சுசுத்துவம் (குலைவனாதல்) வசித்துவம் (வசியம் செய்தல்) போன்ற அட்டமா சித்திகளைச் செய்வதில் வல்லவர்கள் என்பதால் சித்தர் என அழைக்கப்பட்டனர் எனப் பல்வேறு காரணங்களைக் கூறுவர்.

இவர்கள் நீரினுள் இருப்பர். நெருப்பினுள் அமர்வர். கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்வர். அந்தரத்தில் நடப்பர். இவர்கள் யோகமும், ஞானமும் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள். 60-க்கும் மேற்பட்ட சித்தர்கள் இருந்தனர் என்பர். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களைப் பற்றி இங்கு ஆராய்வோம்.

சித்தர்கள் உணர்த்திய கடவுட்கொள்கை: கடவுள் எது? கடவுள் கொள்கை என்பது என்ன? என்ற வரையறைகளில் பலவிதமான கருத்தாக்கங்கள் உண்டு. சங்க காலம் தொடாங்கி இன்றைய நாள் வரை ஒவ்வொருவரும் தனித்தனித் தீர்வு சொல்கின்றனர். இறைவனை வணங்குவதிலும் இறைவனைக் காண்பதிலும் ஏற்றதாழ்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. தன்னலவாதிகளின் குறுகிய எண்ணத்தால் சமத்துவமற்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. இம்முறை உண்மையான இறைக் கோட்பாட்டிற்கு மாறுபட்டு அமைகின்றது. இத்தகு நிலையினைச் சீர்செய்ய சமுதாய உணர்வுடையோர் தங்கள் வாழ்வியல் அனுபவங்களைச் சொல்லி கடவுள் கொள்கையினை நிறுவ முயற்சி செய்துள்ளனர். அவர்களுள் சித்தர்கள் உணர்த்திய கருத்துக்களைக் காண்போம்.

தெய்வங்களின் வகைகள்: சிறுதெய்வம், பெருந்தெய்வம் என்பது பொதுவான பாகுபாடு. இவற்றுள் சிவன் தீருமால், பிரமன் முருகன், விநாயகன் சக்தி ஆகியவை பெருந்தெய்வங்களாகும். ஏனையவை சிறுதெய்வங்களாகும். சித்தர்கள் தெய்வக் கோட்பாட்டைக் கீழ்வருமாறு பகுக்கலாம்.

1) மெய்யெனும் தெய்வம், 2) சமய பேதமற்ற தெய்வங்கள், 3) வாலை என்னும் பெண் தெய்வம்.

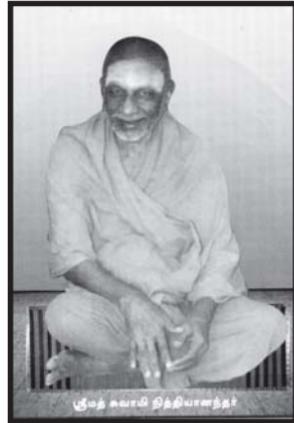
மெய்யெனும் தெய்வம்: மனித உடம்பு தெய்வமாக மதிக்கப்படும் தன்மையது. இதன் மகத்துவம் அறிந்தவர்கள் ஒழுக்கம் தவறாமல் நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து மனித நேயத்துடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அறியாதார் தவறான வாழ்வை மேற்கொண்டு குறுகிய காலத்திலேயே மரணவெய்துகின்றனர்.

சுத்தியமாவது உன்னுடல் தயங்குகிவன் உட்சிவம் பித்தர்கள் இதற்குமேல் பிதற்றுகின்ற தில்லையே

எனக் சிவவாக்கியர் உடம்பைத் தெய்வமாகக் குறிப்பிடுகிறார். கடவுளைப் பிற இடங்களில் தேடுவோரைப் பித்தர்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மனிதனை மனிதனாகப் பாவிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தவே நற்சான்றோரால் கடவுட்கொள்கைகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இதனை மறந்து கோயிலுக்குச் சென்று கல்லாலோ, பிற உலோகங்களாலோ ஆன இறைவனுக்குப் பொருள்களைப் படைப்பதை மட்டுமே மைய நோக்கமாகக் கொண்டு மனிதனை வெறுப்போர் பலர் உள்ளனர். இவ்வாறு சென்று கடவுளை வழிபடுவதால் யாதொரு பயனும் இல்லை. ஒவ்வொரு மனிதனும் போற்றுதலுக்கு உரியவன் என்பதை இறை நம்பிக்கையாளர்கள் எப்பொழுதும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரீமத் சுவாமி நித்யானந்தர் மஹாசமாதி

திருப்பராய்த்துறை தபோவனத்தின் ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தரின் சீடரும் பிற்காலத்தில் ராமகிருஷ்ண தபோவனத்தின் தலைவராக அரும் தொண்டுபூரிந்தவருமான ஸ்ரீமத் சுவாமி நித்யானந்தர் அவர்கள் 9/4/12 இரவு உடலை விட்டு நீங்கீ மஹாசமாதி அடைந்தார்கள். அன்னாரூக்கு விவேகானந்த கேந்திரம் அஞ்சலி செலுத்துகிறது. சுவாமி சித்பவானந்தர் போன்ற மகானின் சீடராக விளங்கும் பெரும் பாக்கியம் பெற்றவர் ஸ்ரீமத் நித்யானந்த சுவாமிகள். கல்விப் பணி, தரும சக்கர பத்திரிக்கைப் பணி, அந்தர்யோகப் பணி, தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவி இருக்கும் கல்லூரி, பள்ளிகளை நிர்வகிக்கும் பணி, புத்தக வெளியீடு, துறவிப் பெரு மக்களைப் பயிற்றுவித்து அவர்களை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், அன்னை சாரதா, சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோரின் திருப்பணிகளில் நியமித்தல் ஆகிய பணிகளை ஸ்ரீமத் சுவாமி ஆற்றி தேசத்திற்கும், மதத்திற்கும் அரும் தொண்டாற்றினார். சீடர்களுக்கும், இல்லறத்தவர்களுக்கும் நல்வழி காட்டினார். கருமயோகம், ஞான யோகம், பக்தி யோகம் முதலிய நல்வழிகளுக்கு உதாரணமாய்த் தீகழ்ந்து, ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தரின் அரிய பணிகள் தொடர வழிவகுத்த ஸ்ரீமத் சுவாமி நித்யானந்தரைப் போற்றி அஞ்சலி செலுத்துவோம். அவர் காட்டிய வழியில் தெய்வத் தொண்டும், தேசத் தொண்டும் ஆற்ற இறைவன் நமக்குப் பலத்தைக் கொடுப்பாராக!



தெய்வாம் இத்தொண்ட

Printed by : Shri. Pravin V. Dabholkar at M/s RNR Printers and Publishers, 8, Thandavarayan Street, Triplicane, Chennai - 600 005.

Published by : Shri. Pravin V. Dabholkar for Vivekananda Kendra Prakashan Trust, 5, Singarachari Street, Triplicane, Chennai - 600 005.

Editor : Shri. P. Parameshwaran, President, Vivekananda Kendra, Vivekanandapuram, Kanyakumari - 629 702.